

Tiskovina, poština plačana pri pošti 2322 Majšperk

Majšperčan

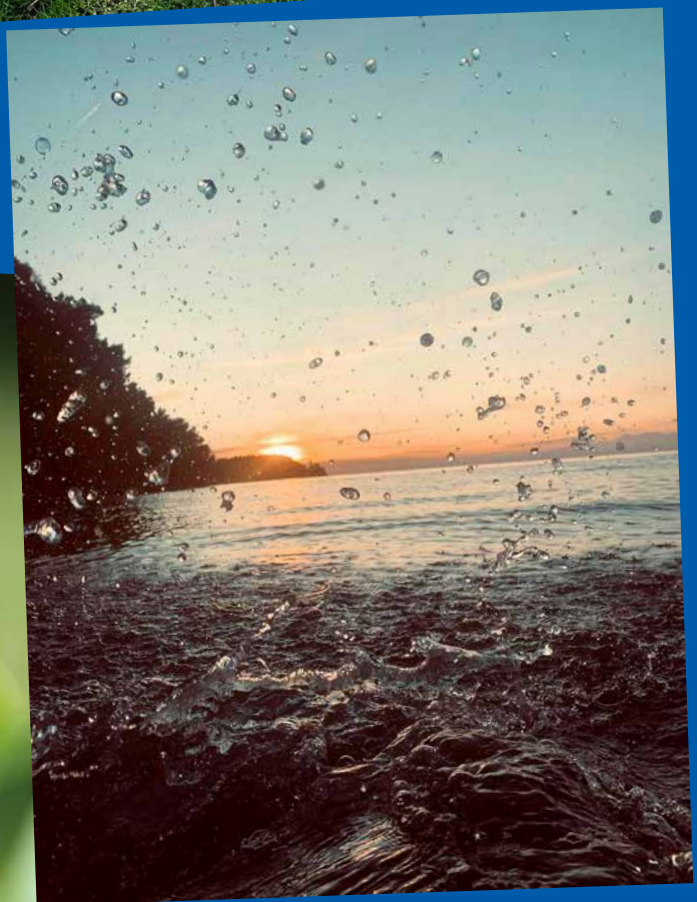
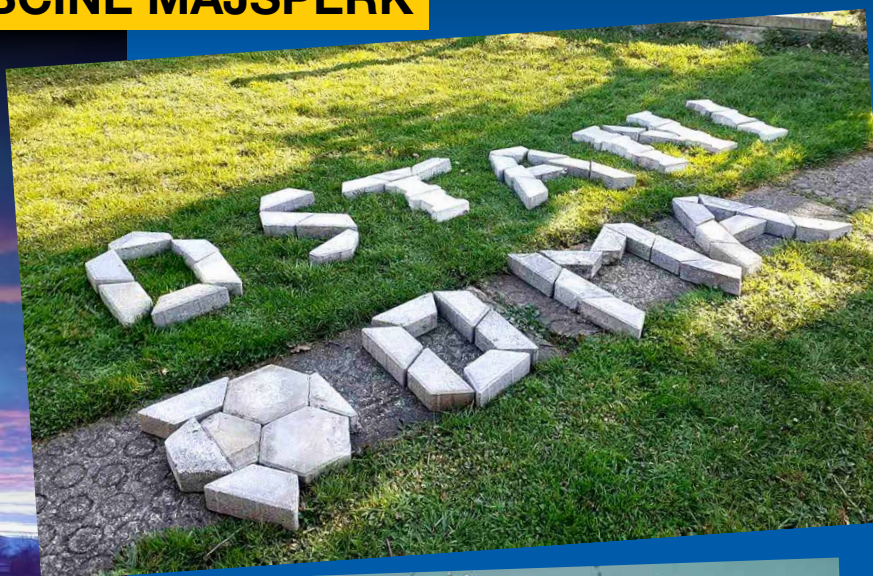
Junij | rožnik 2020 **119**

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

**Čestitamo vam
ob dnevu državnosti!**

Županja z občinskim svetom in
občinsko upravo ter uredniški odbor

Vabimo vas k ogledu osrednje občinske prireditve ob dnevu državnosti, ki jo organizira UD Ustvarjalec v sodelovanju s kulturnimi društvi ter posamezniki iz občine, OŠ Majšperk in Občino Majšperk. Posnetek bo predvajala SIP TV v torek, 23. 6., ob 18.00, soboto, 27. 6., ob 18.00 ter v nedeljo, 28. 6., ob 17.00.

Dan in noč (Julija Potočnik, 5. b)

Noč in dan (Julija Potočnik, 5. b)

Poletna obutev (Ajda Bezjak)

Barvni krog (Zoja Gajšt)

Barvna harmonija (Žana Vuk)

Umetniška fotografija (Klara Bezjak)

*Materinski dan (Anja Kamenšek
in Kaja Adam, 4. d)*

Kompozicija v arhitekturi (Ažbe Letonja)

Tonsko slikanje (Iva Grobelšek)

NAGOVOR ŽUPANJE

Spoštovani občani in občanke!

Za nami je kar težko obdobje, predvsem pa velika izkušnja, ki je verjetno pustila pri vseh nas posebne občutke in nov pogled na svet. Najprej se zahvaljujem vsem vam, spoštovane občanke in občani, ker ste spoštovali ukrepe, ki so nas obvarovali pred virusom, saj smo imeli v naši občini samo en primer okužbe, v celotnem Podravju pa 17. Precej drugače je bilo v naši sosesčini, v Rogaški Slatini, še huje pa v občini Šmarje pri Jelšah, o čemer smo bili obveščeni preko sredstev javnega obveščanja. Ne glede na to, da nismo imeli veliko okuženih, so pri nas prav tako veljali vsi ukrepi in ves ta čas je deloval štab Civilne zaščite, ki ga je vodil g. Darko Zupanc s svojo ekipo, v pripravljenosti pa so bile tudi posebne ekipe v okviru naših prostovoljnih gasilskih društev, tako da gre zahvala tudi njim. V tem času je bilo mnogo ljudi tudi osamljenih, zato hvala vsem vodjem ter članicam in članom KORK-a in Karitasa ter vodjem projekta Starejši za starejše, ki ste preko telefonskega stika poskušali mnogim prekiniti samoto in nas opozorili na njihovo stisko. Prav tako je imela posebno nalogo naša osnovna šola s podružnicama in vrtcem, ki so poskušali kar najbolje poskrbeti za posredovanje znanja na daljavo, kar je bila povsem nova izkušnja tako za naše učitelje in učiteljice kot za učence in starše.

Morda se danes, ko gledamo nazaj, zdi vse bolj enostavno, takrat pa ni bilo, saj ni bilo ustrezne opreme in tudi znanja za tovrstne primere je bilo premalo, zato res hvala poveljniku CZ g. Darku Zupancu, ki je vsak dan pripravil pisno poročilo, hvala tudi g. Zlatku Letonji za pomoč ter naši občinski upravi, predvsem direktorju g. Maticu Šinkovcu in g. Darku Rejcu. Posebna zahvala pa gre regijskemu vodji CZ in našemu občanu g. Dragomirju Murku za mnoge pomembne informacije in pomoč pri nabavi opreme ter številne nasvete. Če ima človek okrog sebe takšno ekipo, je pot mnogo lažja. Res bi bilo lepo, če bi sedaj lahko rekli, da je konec in lahko živimo naprej, kot smo bili navajeni pred epidemijo, vendar nas tisti, ki o epidemiji vedo več od nas, svarijo, da življenje nikoli več ne bo popolnoma enako in da se moramo obnašati, kot da je virus ves čas med nami. Upajmo, da nam bo jeseni stanje dovoljevalo, da se bomo lahko vsaj malo družili v okviru praznika naše občine. Kako bo to potekalo, bomo videli sredi poletja in vas o tem tudi obvestili.

Sicer pa smo bili ves ta čas aktivni tudi na investicijskem področju, tako da se naša osrednja čistilna naprava uspešno gradi in bo sredi poletja končana; s tem bo ukinjena čistilna naprava na Bregu. Vgradili smo tudi novo čistilno napravo pri domu krajanov in gasilcev na Ptujski Gori. Pospušeno gradimo načrtovane cestne odseke: končali smo že sedem odsekov, čakata nas še dva. Trenutno smo v fazi dokončanja nakupa zemljišča v Majšperku nasproti trgovine Jager, kjer imamo v postopku podroben prostorski načrt (OPPN). Na tem mestu dolgoročno načrtujemo izgradnjo večstano-

vanjskih objektov, doma za starejše in individualno gradnjo, kot so vrstne ali samostojne hiše. V tem letu smo načrtovali izgradnjo dveh odsekov cestne razsvetljave; daljši odsek na Podložah je že končan, čaka na priklop s strani podjetja Elektro Ptuj, krajši, v naselju Skrblje, pa je v pripravi. Še vedno pa čakamo soglasje agencije ARSO, da lahko končno sprejmemo občinski prostorski načrt (OPN). Ta je tudi pogoj, da lahko končno pristopimo k širitvi pokopališča na Ptujski Gori in zgradimo dodatno parkirišče pri pokopališču v Majšperku. Čaka nas tudi obnova vežice v Stopercah. Še vedno pa čakamo, da se premakne projekt izgradnje pločnika v Stopercah, kjer je sedaj izbran izvajalec za odkup zemljišč, in gradnja pločnika med Vrhami in Ptujsko Goro, ki je tudi del kolesarske povezave med Ptujem in Majšperkom, za katero izdelujemo projekte. V teh dneh ste tisti, ki imate svoja zemljišča v tem delu, dobili pošto o odkupu zemljišč.

Dela nam res ne zmanjka, nas je pa v tem času razveselilo tudi dejstvo, da je nova vlada zvišala dohodnino občinam, kar za našo občino pomeni 168.000,00 EUR dodatnih investicijskih sredstev. Na občinskem svetu smo že sprejeli sklep in jih z rebalansom proračuna namenili za nakup zazidljivega zemljišča v Majšperku (namesto kredita), o čemer sem že pisala v tem članku.

Spoštovani!

Najprej želim našim otrokom in mladim prijetne počitnice v upanju, da se jeseni lahko v polnem številu vrnejo v šolo. Vsem vam pa želim (kolikor je le mogoče) prijetno poletje. Preživite ga varno in porabite »turistični bon« (nekateri ga imenujejo tudi »koronabon«) kar najbolje in brez razprave, ali je prav ali ne. Vsekakor je to pomembna pomoč turizmu v Sloveniji, ki je prav gotovo najbolj prizadeta panoga. Zame je to pomoč, ki omogoča, da bolje spoznamo Slovenijo. Turistični sektor mora ta dohodek pridobiti z nastanitvami in svojo ponudbo, torej jim ni dan kar pavšalno, vsekakor pa je dobra pomoč. Prav za konec vsem čestitam ob prazniku naše domovine, dnevu državnosti, ob katerem bomo imeli nekoliko drugačno prireditev v organizaciji Društva Ustvarjalec Majšperk ter ostalih društev in posameznikov. Društva bodo svoje prispevke posnela, prireditev pa bomo lahko spremljali po televiziji. Pa ne pozabite, slovenska zastava na hiši je lep simbol vsakega praznika, zato jo izobesimo tudi tokrat.

Dr. Darinka Fakin,
županja občine Majšperk

Majšperčan je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.

Vpisan v razvid medijev pod zaporedno št. 94.
Naslov: Občina Majšperk, Majšperk 39, 2323
Majšperk, tel.: 02 795 08 30,
e-naslov: obcina.majšperk@majšperk.si.

Uredniški odbor: Peter Kitak, Marjan Kokot, Branka Vedlin, Suzana Vuk, Barbara Rodošek – odgovorna urednica
Lektorica: Barbara Rodošek

Avtorji naslovnice so učenci OŠ Majšperk: Jakob Kitak, Julija Mlasko Verdenik, Jure Karneža, Nina Iva Zupanič
Oblikovanje in tisk: Grafex d.o.o., Izlake

Naklada: 1600 izvodov; lokalno informacijsko glasilo Majšperčan prejme vsako gospodinjstvo v občini brezplačno.
Izdajatelj plačuje 9,5% DDV (Ur. list RS, št. 89/98).

Pozdravljeni!

Ko nastaja tale uvodnik, je zunaj lepo aprilsko vreme, čeprav smo že pred dnevi zakorakali v meteorološko poletje. Ampak zdi se, da se je letos tudi narava odločila, da gre malo po svoje. Najprej nam jo je zagodel covid-19 in nas zaprl v hiše oziroma nas omejil z občinskimi mejami, zdaj pa nam dneve občasno popestri dež, ponavadi ravno takrat, ko ga najmanj potrebujemo (na piknikih in podobnih druženjih).

Če pa že dežuje, je krasna prilžnost, da v roke primete Majšperčana. Tudi tokratna številka prinaša marsikaj zanimivega. Naj izpostavim le nekaj stvari. Poveljnik Civilne zaščite občine Majšperk je podal natančno poročilo o občinskem dogajanju med epidemijo. Kljub temu da jo je naša občina dobro odnesla v času koronakrize, so morali biti nekateri prostovoljci v stalni pripravljenosti, če bo treba komu priskočiti na pomoč. Zanimivi so tudi vsi ostali odmevi, ki so nastali v času epidemije. Zelo vesela sem bila, ko smo v uredništvo dobili intervju z g. Stojanom Kerblerjem. Mladi iz Turističnega društva Ptujška Gora so zelo izčrpno predstavili našega Prešernovega nagrajenca. V zadnjem delu Majšperčana je več prostora namenjenega različnim razpisom za podjetnike in kmetovalce. Številne strani pa smo v tej številki namenili tudi naši osnovni šoli. Ta je v teh časih hočeš nočeš morala delovati. Nastalo je veliko zanimivih izdelkov, risbic, pesmic, otroci so prejeli tudi neformalno, čisto življenjsko znanje ... Za vse – tako za starše kot za

otroke – je bil to poseben čas. Marsikdo je dejal, da mu je bilo lepo, ker je lahko več časa preživel s svojimi otroki, marsikomu pa se je to zdelo zelo naporno obdobje, polno skrbi. Kakorkoli – verjamem, da je večina otrok veselih, da so ponovno v šoli, predvsem tisti, ki zaključujejo šolanje. V tej številki so skoraj vse fotografije delo osnovnošolskih otrok, tudi tiste na naslovnici. Zahvaljujem se vsem učiteljem in učencem, ki ste prispevali gradivo za tokratni časopis. Vsega žal ni bilo mogoče objaviti – nekatere fotografije in pesmi čakajo na naslednjo številko.

Majšperčan se bo v vašem nabiralniku znašel pred počitnicami. Želim vam, da bodo tudi počitnice tako aktivne, kot je bilo šolsko leto. Da vam ne bi bilo dolgčas, vas prav posebej vabim, da obiščete katero od naših »bralnih hišk« v Stopercah, Majšperku, na Bregu, Ptujski Gori in sedaj tudi v Narapljah. Hiške lepo živijo svoje življenje; skrbnice bomo vesele, če bodo knjige iz hišk krožile po vaših družinah, se menjavale in bogatile našo občino.

Na koncu mi ostane le še voščilo ob dnevu državnosti. Slovenci imamo nekaj, o čemer lahko številni narodi le sanjajo – lastno domovino in svoj jezik. Vsem nam želim, da bi se tega vsak dan zavedali in bi znali to tudi ceniti; da bi znali preraščati razprtije in bi delali za skupno dobro.

Barbara Rodošek

OBČINSKA UPRAVA

Širitev čistilne naprave Majšperk z dovodom z Brega

Izvajamo širitev čistilne naprave Majšperk, da bi povečali kapaciteto s 1.000 PE na 1.950 PE. S tem bomo dobili prostor za dovod z Brega, kjer bo dotrajana čistilna naprava predelana v črpališče, odpadne vode pa speljane v

centralno čistilno napravo v Majšperku. Pogodbena vrednost del znaša 448.714,66 EUR brez DDV, izvajalec del pa je Komunalno podjetje Ptuj d. d. Dela se bodo izvajala predvidoma do konca julija.

Vgradnja čistilne naprave pri domu krajanov in gasilcev na Ptujski Gori

Vgradili smo komunalno čistilno napravo za biološko čiščenje odpadnih voda doma krajanov in gasilcev Ptujška Gora s tremi stanovanjskimi enotami in možnostjo priključitve športnih objektov ter individualnih hiš v okolici. Čistilna naprava je betonska, velika 35–40 PE in je umeščena ob keglišču Društva upokojencev Ptujška Gora. Izdelovalec in dobavitelj čistilne naprave je podjetje TIMS Lovše d. o. o. iz Šentruperta.

Modernizacija občinskih cest

Pričeli smo z letošnjo modernizacijo občinskih cest. Izvajalec del je podjetje Asphalt Kovač d. o. o. iz Planine pri Sevnici, izvajalec gradbenega nadzora pa Johan – gradbeno svetovanje in inženiring, Ladislav Selinšek, s. p. V sklopu izvedbe del bo moderniziranih 11 odsekov občinskih cest v skupni dolžini pribl. 1.980 m in vrednosti 231.724,67 EUR z DDV. Dela se bodo predvidoma izvajala do konca junija 2020.

Delovanje Občinskega sveta Občine Majšperk

Člani Občinskega sveta Občine Majšperk so na 7. dopisni seji, ki je bila izvedena 23. marca 2020, obravnavali eno točko dnevnega reda.

Na seji je bil sprejet sklep, da se zaradi epidemije koronavirusa, ki je žal zajela tudi Slovenijo, najemnikom v občinskih prostorih, ki niso smeli opravljati svoje dejavnosti ali je bilo njihovo poslovanje omejeno, oprosti plačilo najemnine v občinskih prostorih za obdobje dveh mesecev.

Člani Občinskega sveta Občine Majšperk so na 8. dopisni seji, ki je bila izvedena 30. marca 2020, obravnavali eno točko dnevnega reda.

Na tej seji je bil sprejet sklep, da Občina pristopi k projektu »Strategija in model vzpostavitve integrirane dolgotrajne oskrbe v lokalni skupnosti«. V okviru te strategije je Konzorcij 17 strateški partner, ki v projekt vključuje različne ciljne skupine (od ranljivih skupin, npr. osebe 65+, do družinskih članov, izvajalcev zdravstvene nege in socialne oskrbe ipd.).

Konec meseca maja, natančneje 27. maja, so se člani Občinskega sveta Občine Majšperk sestali na 14. redni seji ter obravnavali osem točk dnevnega reda.

Po potrditvi zapisnika zadnje redne seje in treh zapisnikov dopisnih sej je Občinski svet obravnaval zaključni račun

proračuna Občine Majšperk za leto 2019. Zaključni račun je bil predhodno obravnavan tudi na sejah vseh odborov. Občinski svet Občine Majšperk sprejel Sklep o porabi presežka, izračunanega po fiskalnem pravilu.

Ker se je veliko občanov odločilo, da brezplačno oddajo dele svojih zemljišč, kjer potekajo ceste, v javno dobro, je Občinski svet sprejel Sklep o dopolnitvi načrta ravnanja s stvarnim premoženjem Občine Majšperk za leto 2020.

Zaradi epidemije koronavirusa v mesecu maju je bil sprejet Sklep o podaljšanju oprostitev plačila najemnine za mesec maj za najemnike občinskih poslovnih prostorov, ki svoje dejavnosti niso smeli opravljati oziroma so jo opravljali v omejeni obliki.

V nadaljevanju so se seznanili s poročili o delovanju v letu 2019 za naslednje organizacije: Skupno občinsko upravo občin Spodnjega Podravja, Čisto mesto Ptuj d. o. o., Komunalno podjetje Ptuj d. d., JZ Zdravstveni dom Ptuj,

Osnovno šolo Majšperk, Osnovno šolo dr. Ljudevita Pivka Ptuj, Glasbeno šolo Karol Pahor Ptuj in Lokalno energetsko agenturo Spodnje Podravje.

Sledila je točka Pobude in vprašanja, kjer so bili podani posamezni predlogi in vprašanja, pod točko Razno pa sta bila sprejeta dva sklepa, in sicer Sklep o ukinitvi zaznambe javnega dobra za parcele, kjer poteka del državne ceste. S 1. 6. 2020 se prične izvajati storitev pomoč družini na domu oz. t. i. socialna oskrba. Za pričetek izvajanja navedene storitve je Občinski svet sprejel Sklep o določitvi cene storitve pomoč družini na domu – socialna oskrba in določitvi subvencioniranja cene storitve za posameznika. Ob koncu seje pa je gospa županja dr. Darinka Fakin podala še informacije glede investicij, postopka OPN-ja, OPPN-ja in povedala, da glede letošnjega občinskega praznika še ni dokončne odločitve.

Pripravila Nataša Letonja

Podpisana pogodba za izvajanje storitve pomoč družini na domu

Na podlagi javnega razpisa za podelitev koncesije za izvajanje storitve pomoč družini na domu je bila podeljena koncesija za izvajanje te storitve. Koncesija je bila podeljena podjetju DEMO d. o. o., ki ga vodi direktor Stojan Žunkovič.

Podpis pogodbe med podjetjem DEMO d. o. o., katerega zastopnik je direktor Stojan Žunkovič, in Občino Majšperk, ki jo zastopa županja dr. Darinka Fakin, je bil v ponedeljek, 25. maja 2020. Podjetje DEMO d. o. o. je tako na osnovi sklenjene pogodbe o podeljeni koncesiji 1. junija 2020 pričelo z izvajanjem storitev.

*Koncesijsko pogodbo sta podpisala
direktor podjetja DEMO d. o. o.
Stojan Žunkovič in županja dr. Darinka Fakin*

Pomoč na domu v občini Majšperk

S 1. 6. 2020 prevzema izvajanje storitve pomoč na domu podjetje DEMO d. o. o. iz Majšperka. Do prevzema je to storitev izvajal CSD Ptuj. Občina Majšperk je v decembru 2019 objavila javni razpis za podelitev koncesije za izvajanje omenjene storitve. Na razpisu je bilo izbrano podjetje DEMO d. o. o., ki je izpolnjevalo vse razpisne pogoje. Storitve pomoč na domu je namenjena vsem občanom občine Majšperk, ki potrebujejo naslednje vrste pomoči:

- pomoč pri temeljnih dnevni opravilih (pomoč pri oblačenju, slačenju, pomoč pri umivanju, hranjenju, opravljanju osnovnih življenjskih potreb, vzdrževanje in nega osebnih ortopedskih pripomočkov);
- gospodinjsko pomoč (prinašanje enega pripravljene obroka ali nabava živil in priprava enega obroka hrane, pomivanje uporabljene posode, osnovno čiščenje bivalnega dela prostorov z odnašanjem

- smeti, postiljanje in osnovno vzdrževanje spalnega prostora);
- pomoč pri ohranjanju socialnih stikov (vzpostavljane socialne mreže z okoljem, s prostovoljci in sorodstvom, spremljanje upravičenca pri opravljanju nujnih obveznosti, informiranje ustanov o stanju in potrebah upravičenca ter priprava upravičenca na institucionalno varstvo).

S prenosom izvajanja storitve na novega izvajalca se ne bo v ničemer spremenil ali poslabšal položaj že vključenih uporabnikov v storitev. Potrebe in želje uporabnikov ter doslej sklenjeni dogovori o izvajanju storitve bodo v celoti spoštovani. Več informacij občani lahko dobijo na tel. 041 418 810 – Stojan Žunkovič (splošne informacije) ali pa na tel. 031 606 384 oz. 051 695 100 – Zora Borko (vsebinske informacije).

DEMO d. o. o.

ODMEVI OB EPIDEMIJI KORONAVIRUSA

Epidemija boleznih covid-19 v občini Majšperk

V Sloveniji so 4. marca odkrili prvi primer okužbe z novim koronavirusom, država je nato 12. marca 2020 razglasila epidemijo nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (covid-19). Novi koronavirus so poimenovali SARS-CoV-2, bolezen, ki jo virus povzroča, pa covid-19. Bolezen se kaže z vročino, kašljem in občutkom pomanjkanja zraka, kar je običajno za pljučnico.

Do 27. maja je bilo skupno število okuženih 1473, od tega 108 potrjenih smrtnih primerov. Slovenija je uvedla vrsto ukrepov za zaježitev epidemije, z aprilom pa jih je postopno začela sproščati. Odlok, s katerim je vlada preklcala epidemijo covid-19, je začel veljati 15. maja, uporabljati pa se je začel 31. maja.

Epidemija je skupaj s spremljajočimi ukrepi povzročila drastične posledice za slovensko družbo in gospodarstvo.

Glede na razvoj dogodkov v zvezi s širjenjem koronavirusa ter na predlog URSZR Ptuj in regijskega štaba CZ za Podravje se je 13. marca 2020 aktiviral štab Civilne zaščite občine Majšperk. S tem se je vzpostavilo dnevno delovanje občinskih poveljnikov CZ s štabi, ki je trajalo do sobote, 30. maja 2020.

V tem času so nam bile izdane številne naloge, katerih izvajanje smo dnevno usklajevali z vodstvom občine, našo županjo dr. Darinko Fakin. O vseh naših dejavnostih in izvedenih aktivnostih smo redno pošiljali poročila Upravi za zaščito in reševanje ter regijskemu poveljniku CZ. Dnevno smo spremljali navodila Ministrstva za zdravje in Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Na spletni strani Občine Majšperk smo objavili telefonski številki in elektronski naslov za sprejemanje informacij in potreb možnih obolelih s koronavirusom. Pri bolničarjih v občini Majšperk in v gasilskih enotah smo preverili in naredili analizo stanja o opremljenosti z zaščitno opremo (obrazne maske, rokavice, očala, zaščitni kombinezoni). Kmalu smo spoznali, da nam je ob izbruhu epidemije zaščitne opreme zelo primanjkovalo in smo je imeli v majhnih količinah. V sodelovanju z OŠ Majšperk so se zbirali podatki o potrebah po varstvu otrok tistih staršev, ki so zaposleni v kritični infrastrukturi. Nato je vlada 15. marca 2020 sprejela Odlok o začasnih prepovedi zbiranja ljudi v zavodih s področja vzgoje in izobraževanja. Pripravili in izdelali smo načrt za oskrbo obolelih prebivalcev s covidom-19, če bi jo potrebovali. Pripravil se je shematski načrt, postopkovnik in navodila glede morebitnega sodelovanja gasilskih enot v primeru potrebe po nujenju pomoči pri oskrbi obolelih prebivalcev občine Majšperk.

Jernej Gajšt

Gre predvsem za ljudi, ki zaradi samoizolacije ne smejo zapustiti svojih domov in nimajo sorodnikov, ki bi jim pomagali pri oskrbi s hrano in zdravili. Pripravili smo obvestilni letak za vsa gospodinjstva, na katerem so bile vse informacije o ravnanju za preprečevanje širjenja okužbe. Ljudi smo posebej pozvali, naj ostanejo doma in omejijo stike z nedružinskimi člani. Zagotovo je upoštevanje vseh priporočil in ukrepov naših občanov izdatno pripomoglo k temu, da ni prišlo do nadaljnjega širjenja virusa.

Iz regijskega skladišča CZ smo 16. marca 2020 prejeli prvo pošiljko zaščitne opreme. S strani Rdečega križa Slovenije smo bili obveščeni, da obstaja možnost, da je bila na usposabljanju bolničarjev naša prva ekipa bolničarjev izpostavljena stiku z obolelo osebo s covidom-19. Preventivno so naši bolničarji začeli s samoopazovanjem in samoizolacijo. Na srečo ni nihče zbolel. Na tem mestu

je treba povedati, da štab CZ občine Majšperk razpolaga z dvema enotama bolničarjev, drugih operativnih članov ni. Za posamezne predvidene naloge se uporabijo pripadniki gasilskih enot naših prostovoljnih gasilskih društev. Ob umiku bolničarjev v samoizolacijo so se tudi naše operativne zmožnosti zmanjšale.

V štab CZ so kmalu začele prihajati informacije (klici zaskrbljenih občanov) o velikem povečanju pohodniške aktivnosti iz zaselka Kupčinja Vrh proti Donački gori, prav tako pa o povečanem obisku zadrževalnika Medvedce (Sestrško jezero). Ker je prihajalo do večjih koncentracij obiskovalcev na določenih točkah, smo se s policijo dogovorili o občasnih obhodih in kontrolah teh točk z namenom preventivnega opozarjanja domačih obiskovalcev in obiskovalcev iz drugih občin.

Kmalu so se pokazale potrebe posameznih gospodarskih družb po zaščitni opremi (predvsem po maskah). Ker smo v začetku prejeli majhno količino zaščitne opreme oz. je bila le-ta namenjena kritični javni infrastrukturi, gospodarskim družbam nismo mogli pomagati pri njihovih potrebah. V okviru našega sistema za zaščito in reševanje je imela GZ Majšperk nalogo zagotavljati neprekinjeno izvajanje javne gasilske službe, stalno spremljati razpoložljivost osebja ter po potrebi razporejati osebje in opremo, da je bila povsod po občini zagotovljena intervencijska pripravljenost. V okviru teh nalog smo v sušnem obdobju izdali opozorilo občanom o odsvetovanju kurjenja v naravi zaradi razbremenitve javne gasilske službe ob požarih v naravnem okolju. Kljub kasnejši prepovedi kurjenja smo imeli v tem času v naši občini večji travniško-gozdni požar.

Za namen samozadostnosti v primeru večje razširitve samega virusa v naši občini smo oblikovali dezinfekcijsko ekipo v sklopu osrednje enote PGD Majšperk. Ekipo smo opremili z ustreznimi materialno-tehničnimi sredstvi, OVO, dezinfekcijskimi sredstvi in navodili za primer aktivacije in delovanja. Ekipo smo tudi dodatno usposobili za izvajanje teh nalog. Usposabljanje sta izvedla pripadnika poklicne gasilske enote Celje.

V tem času smo prejeli odredbo poveljnika CZ RS o aktiviranju kuharjev in drugega strežnega osebja iz OŠ Majšperk, ki so čakali na delo doma. Če bi se pokazale potrebe po kuharskem osebju v bolnišnicah, bi jim odšli na pomoč naši kuharji iz OŠ Majšperk.

V štabu smo 29. marca 2020 prejeli informacijo, da imamo v občini Majšperk prvega obolelega občana s covidom-19. Občina Majšperk je v tem času aktivno pristopila k iskanju in nabavi pralnih bombažnih mask za večkratno uporabo za vsako gospodinjstvo v občini. Pripravili smo drugi obvestilni letak z informacijo o uporabi teh mask, ki so jih občani dobili po pošti.

V tem času smo iz regijskega skladišča CZ sedemkrat prevzeli zaščitno opremo za javne nujne službe in prostovoljne organizacije. Dvakrat smo zaščitne maske prevzeli za OŠ Majšperk in jim te maske tudi dostavili. Sedemkrat smo organizirali deljenje zaščitne opreme. Opremo smo delili vsem PGD naše občine, KORK Majšperk, KORK Ptuj-ska Gora, KORK Stoperce in predstavnikom Karitasa. Te humanitarne organizacije so s paketi hrane oskrbele socialno šibkejšo občane. Član našega štaba je med epidemijo oskrboval starejšega občana z zdravili. V dogovoru s KORK Majšperk so člani PGD Majšperk - Breg prevzeli razvoz paketov hrane v krajevni skupnosti Majšperk vsem upravičencem do humanitarne pomoči. S tem smo se izognili izpostavljanju morebitni okužbi pripadnic Rdečega križa, ki spadajo v rizično skupino prebivalcev.

Vsem pripadnikom sistema za zaščito in reševanje občine Majšperk, članom štaba CZ in vodstvu občine se želim zahvaliti za njihovo požrtvovalno delo in pripravljenost pomagati ob epidemiji bolezni covid-19.

Si je kdo pred dobrima dvema mesecema in pol upal pomisliti, da se bo svet ustavil? Da se bo naše življenje obrnilo na glavo? Zdravila in cepiva proti covidu-19 zaenkrat še ni. V ospredje reševanja tega problema je prišla dilema, ali naj se rešuje človeška življenja ali ekonomija. Seveda tudi življenja brez ekonomije ni. Zatiskati si oči, se slepiti, da je vse skupaj prevara, zagotovo ni prava pot. Narava nam z raznoraznimi naravnimi nesrečami dokazuje svojo moč ter nas uči, da jo moramo ceniti. Iz pretekle epidemije se moramo še veliko naučiti in to uporabiti, da se spoprimemo s prihajajočimi izzivi. Ta bolezen nam je spremenila naš način življenja, hkrati pa nam daje možnost, da se tako naučimo in razumemo, kaj je v življenju najbolj pomembno.

Darko Zupanc, poveljnik CZ občine Majšperk

Izkušnje stanovalcev Doma upokojencev Ptuj s komunikacijo preko spleta

V času, v katerem smo se znašli zaradi spopadanja z epidemijo covid-19, ko se vsi skupaj srečujemo z ukrepi in omejitvami, je treba omeniti, kako pomembno je ohranjanje odnosov z bližnjimi, čeprav osebni stiki niso mogoči. Z ukrepi popolne prepovedi obiskov smo se srečali tudi v vseh enotah Doma upokojencev Ptuj, kar je posledično privedlo do tega, da je bil našim stanovalcem obisk s strani svojcev onemogočen. Vedeti pa moramo, da je stik naših stanovalcev s svojci izredno pomemben. Odnosi s svojci so namreč tisti, ki dajejo občutek pripadnosti in sprejetosti. Na tem mestu je še posebej pomembno ohranjanje stika s starejšimi, ki pogosto sami ne zmorejo več navezovati in ohranjati medsebojnih odnosov, bodisi zaradi bolezni bodisi zaradi nezmožnosti uporabe različnih sredstev komuniciranja. Ker osebni odnos v danih razmerah ni bil mogoč, smo našim stanovalcem stik s svojci omogočili preko brezplačnega telefonskega omrežja Skype. Na ta način smo jim želeli omogočiti osebni stik in medsebojno komunikacijo, da bi ohranili medsebojno povezanost. Tako so naši stanovalci dobili novo izkušnjo komunikacije preko sodobnih omrežij, kar pa je najbolj pomembno, lahko so ohranili povezanost s svojimi svojci in z njimi poklepetali o vsakdanjih temah.

S komunikacijo preko spleta so naši stanovalci v času prepovedi obiskov dobili občutek varnosti: da so domači še vedno ob njih, čeprav niso bili fizično prisotni, ohranjala se je povezanost s svojci, ki se je gradila toliko let. Vedeti moramo, da je tudi naše stanovalce skrbelo, kako so do-

mači, in preko videoklica so lahko dobili informacije iz prve roke; svojca so ne samo slišali, ampak tudi videli, kar je bilo za obe strani pomembno. Stanovalci so bili v začetku precej nezaupljivi do sodobne tehnologije. Njihovi odzivi in nasmejani obrazi pa so bili na koncu več kot pozitivni. Po pogovoru so opisovali, kako lepo je bilo videti svojce, vedeti, da so zdravi in veseli. Stanovalci so si oddahnili, ko so videli znane obraze svojcev in poklepetali o tem, kako so, in o čisto vsakdanjih stvareh. V pogovorih ni manjkalo nasmejanih obrazov, prisotne pa so bile tudi solze sreče, ko so po dolgem času zagledali svoje domače. Njihovi odzivi pa so bili pomembni tudi za nas zaposlene, ko smo videli, kako pomirjujoči so bili pogovori na naše stanovalce.

Če z vašim svojcem še niste klepetali preko Skypa, Viberja, WhatsAppa in drugih podobnih programov, pa bi to želeli, nam to sporočite v posamezno enoto Doma upokojencev Ptuj.

Tjaša Mlakar

Družinsko življenje v času epidemije – katastrofa ali nova priložnost?

Življenje se je v večini družin v času epidemije koronavirusa postavilo na glavo. Ali morda na noge? Presenetljivo se mi zdi, kako hitro smo se navadili na to novo realnost, brez pretiranega »jamranja« in upiranja. Kot bi to počeli že ničkolikokrat. Če smo morda prve dni, ko se je javno življenje zaprlo, celo stvar videli kot popolno katastrofo, kot nekaj nepojmljivega, je danes cela situacija obelodanila še druge plati – predvsem na področju družinskega življenja in okoljske problematike.

Ker nisem strokovnjak za okoljsko problematiko, bom nekaj besed namenila spremembam, ki so se pokazale v družinskem življenju. Te spremembe so se me osebno dotaknile in z njimi sem se in se še ukvarjam v službenem času kot vodja preventivnega dela programa Mostovi v Društvu Ars Vitae, kjer med drugim individualno delam z družinami, ki se srečujejo z različnimi izzivi, predvsem izzivi na področju vzgoje in vzpostavljanja pozitivnih medsebojnih odnosov. Vedeti moramo, da smo se skoraj čez noč tako otroci kot starši znašli v novi, izjemni situaciji, ko smo na novo strukturirali svoj čas, svoj vsakdan ter navade.

Načrtovanje in vzpostavljanje rutine in urnika

Z ukinitvijo javnega življenja, odpovedjo športnih, kulturnih in drugih prireditev ter vsega, kar združuje več ljudi na enem mestu, se je pojavil časovni vakuum in ljudje so nenkrat postali lastniki daljšega prostega ali bolje rečeno, nestrukturiranega časa. Prav tako je večina ljudi dobila navodilo, da mora ostati doma. Starši so delali od doma ali bili na čakanju, otroci so se šolali preko spleta, stari starši kot ogrožena skupina niso smeli pomagati pri varstvu manjših otrok. In kaj sedaj? Kot najboljše se je pokazalo, če smo že od vsega začetka skupaj z otroki vzpostavili in načrtovali dnevno rutino: vstajanje, zajtrk, pri predšolskih otrocih čas za igranje, pri šoloobveznih otrocih čas za učenje, kuhanje, obroke, čas, ko smo šli ven na prosto, gibanje, za starejše otroke čas za računalnik, telefon ... Otroci so v času izrednih razmer še bolj potrebovali načrtovanje in rutino, da so se počutili varne, obenem pa smo s tem preprečili družinski kaos in vzpostavili red.

Kompozicija (Monja Žunkovič)

Ko je otroška soba postala učilnica in so starši postali učitelji

Z zaprtjem šol in uvedbo šolskega dela preko spleta smo se starši kar naenkrat znašli pred vprašanjem: Kaj in kako? Najprej je bilo treba ozavestiti, da nastala situacija ni bila primerljiva s situacijo, ko je otrok doma delal samo domačo nalogo in ponavljal snov, temveč je šlo za samostojno učenje od doma, podprto s strani šole. Kot je pokazala praksa, so stvari najbolje tekle, če smo skupaj z otrokom vzpostavili neko rutino, kdaj bo »v šoli« – najbolje dopoldne – in smo mu jasno predočili, da je tudi ta šola od doma njegova naloga, dolžnost in odgovornost, starši pa smo samo opazovalci in spremljevalci njegovega učnega procesa. Pomembno je bilo, da šolsko učenje doma ni predstavljalo in ustvarjalo dodatnega stresa v odnosu starši – otroci.

Lahko smo počeli stvari, za katere prej nikoli ni bilo časa

Ker smo bili več časa ali celo cele dneve doma, smo lahko kot družina veliko stvari počeli ali preizkusili skupaj. Na primer pospravljanje omar, sortiranje igračk po starosti, barvanje stene v sobi, slikanje, vrtnarjenje, igranje kart ... Prej v natrpanem urniku za te aktivnosti nismo našli časa, ker so določene stvari, kot npr. glasbena šola, nogomet, tečaj angleščine itd., imele prednost. Pomembno je bilo, da smo pri načrtovanju družinskih aktivnosti vključili tudi otroke. Ob tem, ko smo nekaj počeli skupaj, smo se pogovarjali in spoznavali. Tudi če smo se kdaj samo dolgočasili skupaj, ni bilo nič narobe.

Digitalno druženje vrstnikov je bilo celo zaželeno

Ker so bili osebni kontakti z vrstniki nezaželeni oziroma prepovedani, je postalo digitalno druženje naenkrat pomembno in splošno odobravano. Starši smo se znašli pred izzivom, kako otrokom določiti, koliko časa so lahko na družbenih omrežjih in pred ekrani nasploh. Morali smo biti fleksibilni in otrokom dovoliti več časa pred ekrani, kot bi

Drevo (Zoja Lampret)

si mi sicer želeli, vendar vsekakor z neko zdravorazumsko omejitvijo. Če ste v tem času s svojim otrokom ali mladostnikom skupaj odigrali kakšno videoigrico in se pustili podučiti na tem področju, morda sedaj celo razumete njihovo navdušenje.

Konflikti niso izginili

Konflikti, kreganje, slabi odnosi, napetosti v družini, tako med brati in sestrami kot med starši in otroki, s pojavom krize seveda niso izginili. V nekaterih družinah so se še okrepili in poglobili. V določenih družinah, kjer člani niso navajeni toliko časa preživeti skupaj, so se pojavili na novo. Velikokrat so se, predvsem starši, obračali po pomoč, včasih samo po nasvet na naše društvo. Največkrat zaradi konfliktov, povezanih s šolskim delom in težavami pri vzgoji.

Občutki strahu in negotovosti, ki še niso izginili

S pojavom koronavirusa smo bili naenkrat izpostavljeni nepredvidljivim spremembam in s tem povezanim strahom, stresom in negotovostjo. Pojavili so se dvomi: Bom ostal

zdrav? Bodo moji člani družine ostali zdravi? Bomo preživeli? Bom obdržal zaposlitev? Kako dolgo bodo še zaprte šole, vrtci? Bom lahko finančno in materialno preskrbel otroke? Bo tega sploh kdaj konec? In številna druga vprašanja. Najhuje je, da je situacija še danes zelo nepredvidljiva in da na večino vprašanj ni odgovorov.

Pomembno je, kako se spopademo z vsemi temi občutki in se zavedamo, da naši občutki in naš nemir vplivajo na občutek varnosti pri otrocih in mladostnikih. Dobro bi bilo, če otroci čutijo in doživijo, da smo ostali pristni, to pomeni, da priznamo, če nas je strah. Pomembno pri tem pa je, da jim pri tem damo vedeti, da svoj strah obvladamo in da smo umirjeni in smo oseba, na katero se lahko naslonijo. Če potegnemo črto, se lahko vprašamo, ali smo z epidemijo doživeli neko družinsko renesanso, ki nas lahko pelje

v nove, boljše čase, ali pa je šlo le za trenutno stanje, ki se bo z vrnitvijo v »predkorona čase« končalo in zavilo na stare tirnice. Trenutno smo v položaju, ko je pri nas virus skoraj izginil, vendar ne vemo, kako bo jeseni, pozimi. Še vedno veljajo določeni ukrepi, ki nas opozarjajo, da ni konec. Še vedno obstaja neka negotovost, ki nam ne dovoli sprostivte. Vse bo pokazal čas. Kakorkoli že, poskušajmo ohraniti pozitivne vidike, ki smo jih imeli možnost okusiti: ustavimo se, posvetimo se drug drugemu, ne tekajmo od ene otrokove aktivnosti k drugi, iz enega trgovskega centra v drugega, jejmo hrano, ki smo si jo pripravili doma. Vzemimo vse to kot privilegij, ki ga v teh negotovih časih še kako potrebujemo.

Irena Rojko, vodja preventivnega dela programa Mostovi (Ars Vitae)

NOVICE S PTUJSKE GORE

»V Halozah ne vidim več motivacije za fotografiranje«

Intervju s Stojanom Kerblerjem

Letos ste postali Prešernov nagrajenec, imeli ste že veliko intervjujev, pa vendarle ste privolili, da naredimo še enega za naše domače bralce. Zanima nas, kakšen je bil občutek, ko ste izvedeli, da boste prejemnik tako cenjene nagrade?

Vprašanje je prav hecno. Ko smo se slišali s predsednico odbora za nagrade, mi je rekla, da so imeli sejo, na kateri so se odločili o dveh nagrajencih. Potem so šli v bife, kjer so bili zelo razpoloženi, da so opravili delo. Od tam me je poklicala, jaz pa sem hladno odreagirala, zato se je čudila. Tega ni mogoče takoj doživeti oz. začutiti. Prvi občutek ni bil nič posebnega, ampak je to prišlo počasi. Kasneje je to pomenilo ogromno dela. Tri mesece so hodili k meni snemat in v tem času moraš narediti ogromno stvari. To je izredno naporno, zato se počasi razvije ta občutek za vrednost nagrade. S tem ko sem dobil nagrado, jo je dobila tudi fotografija, saj je to prvič, da je fotografija dobila tako veliko priznanje. Malo nagrado (nagrado Prešernovega sklada) pa sem dobil že leta 1979 za serijo Haložani.

Si štejete v veliko čast, da je ravno fotograf dobil Prešernovo nagrado? Ali mislite, da je to dobra popotnica za naprej, za mlade?

Ja, sigurno si štejem v čast, saj sem se ves čas boril za fotografijo. Treba je vedeti, da nisem poklicni fotograf. To je bila moja druga služba. V Kidričevem sem delal 36 let kot elektroinženir. Gotovo je to podpora fotografiji. Eden izmed fotografov, ki je fotografiral samo prireditve, mi je rekel, da to ni nagrada zame, ampak za mlajše. Ker se je fotografija postavila nekam višje oz. enakopravno z ostalimi umetniškimi zvrstmi.

Kako danes gledate na mlade fotografe? Je sploh mogoče primerjati današnji način fotografiranja s preteklim?

Tukaj je več stvari. Izhajal sem iz tistih časov, ko sem se lahko s fotografijo ukvarjal poleg službe. Nisem šolan fotograf. Najprej sem se moral naučiti tehnike. Že nekje v osemdesetih letih sem v intervjuju rekel, da se morajo mladi šolati, in dejansko so se po tistem začeli. Ker pri nas ni bilo visoke ali višje šole, so odhajali v tujino. Okoli leta 1990 smo imeli preko 50 visokošolsko izobraženih fotografov. Kasneje pa so se pri nas razvile šole, npr. VIST ima že 4 ali 5 generacij fotografov. Na likovni akademiji je tudi oddelek za oblikovanje, kjer je možno diplomirati ali magistrirati iz fotografije. Tudi v Sežani je višja šola za fotografijo. Danes gre vse tako hitro, da se moraš šolati. Problem pa je, da se mladi izredno hitro zadovoljijo s svojim delom. Še bolj problematično je to, da ko svojo fotografijo nekje objavijo in jo nekdo pohvali, potem mislijo, da so dobri. Sam aparat ti dá tehnično zadovoljivo sliko, ne daje pa ti vsebine. Nikjer v umetnosti ni toliko ponavljanj kot v fotografiji, ker vsi slikajo isto stvar. Organizirajo se fotografski izleti v Toskano, na Beneški festival, v Berlin, na Kurentovanje, ampak to je vse organizirano, to se vse plača in to ni to. Lahko začneš s tem, kasneje pa moraš delati sam.

Na kaj ste najbolj ponosni v svojem življenju?

Na svojo fotografijo.

Kaj vas navdihuje, motivira?

Jaz sem v osnovi dokumentarni fotograf. Tisto, kar čutim, da je vredno fotografirati, fotografiram. Običajno fotografiram nekaj, kar danes je, jutri pa ne, torej tisto, kar bo izgini- lo. A najprej moram čutiti, da je to stvar, vredna fotografije. Seveda pa je treba poudariti, da sem fotograf na domačem dvorišču. Fotografiram na Ptujski Gori, v Halozah, na Ptuj. Sem zelo ozko vezan, kar je redko med fotografi, ki načeloma zelo radi potujejo po svetu.

Ste imeli kdaj svojega vzornika?

Nisem ga imel. Moj sistem je bil, da sem gledal fotografije v člankih. S pomočjo fotografij, ki sem si jih »dajal v spomin«, sem se šolal. Še danes imam nekaj fotografij v glavi, ki sem jih videl v katalogu znane svetovne razstave The family of man, ki je bila leta 1955. Knjigo, kjer so bile vse produkcije, pa sem kupil leta 1957. Imel sem naročene tuje revije, iz katerih sem se preko gledanja fotografij učil.

Glede na to, da ste že veliko doživeli – bi lahko opisali, kaj se vam zdi zares pomembno v življenju?

Da si srečen.

Ste imeli ali še imate v življenju osebo, ki ste ji najprej pokazali fotografije, da jih je prva ocenila, preden ste jih poslali na natečaje?

Ne, šolal sem se v okviru Foto kluba Maribor. Leta 1965, ko sem diplomiral, sem se vrnil iz Ljubljane in prvi dve leti živel na Ptujski Gori. Takrat sem se včlanil v Foto klub Maribor, kjer smo se dobivali vsak četrtek. Prinesel si, kar si posnel, ali v obliki kontaktne kopije ali v obliki majhne fotografije, in tam so jih ostali analizirali. To je bil sistem učenja in podpore. Potem smo izbrali fotografije, naredili povečave in jih poslali na razstave. Ko si videl, kaj je na razstavi uspevalo, si potem to uporabljal naprej. Prvi dve

leti še nisem imel avtomobila. Po službi sem šel ob treh z avtobusom v Maribor v klub. Potem sem prespal pri sestri v Mariboru, zjutraj pa sem šel z avtobusom v Kidričevo v službo. To sem počel dve leti, dokler se nisem preselil na Ptuj.

Kako danes gledate na Haloze? Ali v Halozah še vedno najdete navdih za fotografiranje? Se vam zdi, da še izstopajo po svoji drugačnosti, odmaknjenosti? Ali so morda izgubile svojo prilstnost?

Meni so danes Haloze grde. Ko sem jih slikal, večinoma okrog leta 1970, so bile Haloze urejene. Pri vsaki hiši se je videlo, da nekdo živi v njej, da zanjo nekdo skrbi, je bil vrt, so bile rože, vinogradi so bili obdelani. Danes pa so parcele, ki niso obdelane. Haloze se spreminjajo v nekaj, kar ni lepo, in to me moti. To se vidi tudi v tem, da se opuščajo. Danes v Halozah ne vidim več motivacije za fotografiranje. Ob tem je treba vedeti, da sem slikal Haložane, slikal sem življenje, čeprav sem vključeval tudi naravo. Tega življenja pa ni več, teh mojih Haložanov, teh ljudi ni več. Zdaj so to meščani. Danes ni več razlike med mestom in vasjo. Danes so avtomobili in nekaj kilometrov ni problem. Ko sem jaz začel, pa jih ni bilo, ni bilo niti metra asfalta.

Pravijo vam fotograf domačega dvorišča, kako to, da ste navdih našli ravno v ljudeh in ne v naravi, živalih ali v čem drugem, tako kot nekateri ostali fotografi?

Ko sem se vrnil iz Ljubljane, sem se vedno spraševal, kaj je vredno fotografirati, in dejansko sem pristal pri ljudeh – ali so bili to romarji, posebni obrazi na Ptujski Gori ali kmečki obrazi na ptujskih sejmi. Iz tega sem izhajal, čeprav sem afiniteto do ljudi imel že v času študija v Ljubljani. Ni pa bila samo do ljudi, ker je na začetku zmeraj tako, da slikaš čim širše. Takrat sem slikal predvsem obraze in ta serija ima naslov Portreti s ptujskih ulic. Leta 1972 sem nabavil avto in začel sem uporabljati 28-milimetrski široki kot. Takrat sem začel zahajati v Haloze, kjer sem ljudi slikal doma, v nekem ambientu, v katerem so se dobro počutili. Nisem več slikal človeka od blizu, ampak sta bili zraven pokrajina ali notranjost. Kritiki pravijo, da ljudi nisem fotografiral, ampak sem se z njimi družil. Oni so me sprejeli kot svojega, sebi enakega. Znal sem se pogovarjati z njimi. Ker sta bila moja starša učitelja, so me po priimku ljudje prepoznali in me sprejeli. Preko tega druženja je prišlo spontano do fotografij. Problem pa je, da meščani v teh fotografijah vidijo samo revščino, ki pa to dejansko ni, ampak gre za način življenja. Takrat se je tako živelo, skromno. Haloze so bile odmaknjene, ni bilo prometnih povezav, zato se je tak način življenja tu bolj dolgo ohranil. Drugače pa smo povsod živeli na tak način. Živeli smo skromno in se veselili drobnih stvari. Mogoče pa se bo zaradi današnjih razmer to ponovno začelo ceniti.

Ste si v 70. letih, ko ste začeli fotografirati Haložane, predstavljali, kakšna dediščina bo to za zdajšnje generacije, ki takšnih Haloz ne poznajo več?

Nisem. Izhajal sem iz tega, da je to vredno zabeležiti. Niti razmišljal nisem o tem, to je prinesel čas.

Si kdaj želite, da bi bile Haloze kot nekoč? Pogrešate tiste pristne, preproste ljudi, ki se niso obremenjevali z revščino, ker se pravzaprav sami niso videli kot reveži?

To pogrešam, vendar je vprašanje, ali je to možno vrniti. V nekem času po osamosvojitvi smo videli vrednost samo v

tem, da imaš avto, hišo itd. V Haloze je prišla tudi televizija, ki jih je stalno bombardirala z materialnimi dobrinami, in tako so postali reveži, vendar se pred tem niso počutili tako. Mislim, da te poti nazaj, v takšni obliki, ni več.

Večine ljudi, zlasti starejših, ki ste jih fotografirali, danes ni več med nami. Pa vendar, ali imate še vedno kakšne stike z družinami ali potomci, s katerimi ste nekoč navezali kar tesne stike?

Poznam določene ljudi, ker je en mlajši režiser na podlagi mojih fotografij poskušal narediti film Nekoč in danes. Na moji sliki je Janezek, a je v resnici Franček, ki ga še vedno poznam. Veliko družin pa se je kam preselilo ali razpadlo.

S čim se sedaj, ko ste upokojeni, poleg fotografije najraje ukvarjate?

Z vrtom na Ptujski Gori.

Ali pripravljate kakšno novo razstavo, ste se lotili česa novega? Kaj trenutno najraje fotografirate?

Zadnji dve leti sem imel ogromno dela s pripravo razstav najprej v Moderni galeriji, nato pa še zaradi Prešernove nagrade. Posledično sem malo fotografiral. Trenutno je v pripravi na otvoritev razstava v Negovi v zvezi s podelitvijo Prešernove nagrade; razstave pa bodo tudi v sinagogi v Lendavi; v Vizumu je razstava tovarniške fotografije; poleti bo še ena pri Čeferinovi. Iz starih, neobjavljenih slik delam eno skupino slik. Sámó fotografiranje pa je še tudi predvideno.

Bi želeli kaj sporočiti bralcem Majšperčana, še vedno Haložanom, pa vendar nekoliko drugačnim od tistih na vaših fotografijah?

Bodite ponosni na svoje starše, dedke in babice, ker se velikokrat sramujejo navidezne revščine. Dejansko pa to ni bila revščina, to je bil način življenja.

Anja Predikaka in Petra Selinšek
Foto Lara Skok

Snemanje promocijskega videa o Ptujski Gori

Turistično društvo Ptujška Gora si je v lanskem letu zadalo cilj posneti promocijski video o Ptujski Gori, saj si želimo povečati prepoznavnost našega kraja, ki s svojo edinstvenostjo navdihuje obiskovalce od blizu in daleč. S promocijskim videom želimo širši javnosti pokazati, da so tudi Haloze vredne obiska, saj ponujajo aktivnosti tako za mlade kot tudi za starejše. Namen videa je prikazati tudi čudovito okolico, na eni strani prostrano Dravsko polje in na drugi strani igrive haloške gričke, med katerimi se nasmiha čudovita gotska cerkev, naša bazilika na Ptujski Gori. Promocijski video je tudi odlična priložnost, da povečamo prepoznavnost celotne občine in s tem privabimo v naše kraje čim več obiskovalcev.

Kako se je vse sploh začelo? Lansko leto smo se člani TD Ptujška Gora odločili narediti korak naprej in storiti nekaj za svoj domači kraj. Poleg številnih drugih aktivnosti in dogodkov, ki smo jih organizirali, se nam je porodila ideja, da bi kar

sami posneli svoj promocijski video. Razmišljali smo, koga povabiti v ekipo, kako najti snemalno opremo in kakšen scenarij pripraviti, da bo vse v okviru naših zmogljivosti. Ko smo uspeli rešiti vse tehnične težave in zbrati ljudi, ki bi nam pomagali pri snemanju, smo spisali scenarij in izbrali najprimernejša mesta za snemanje. Ker smo majhen kraj, smo tako snemalce kot igralce poiskali kar po celi občini in še kje drugje; vsi so nam z veseljem priskočili na pomoč. Ker smo se snemanja lotili čisto sami, mladi in zagnani, vendar popolnoma ljubiteljski snemalci, seveda ni šlo vedno vse tako gladko, kot smo si zamislili. Vsem sodelujočim se iskreno zahvaljujemo, da so bili potrpežljivi in snemali z nami tudi v največji poletni vročini, po cel dan in nešteto krat ponavljali prizore.

Vas zanima, kaj vse smo posneli? V prvi vrsti je tu seveda cerkev, ki je zagotovo največji razlog, zakaj obiskati naše kraje, a smo želeli pokazati, da lahko ponudimo veliko več. Želeli

smo prikazati, da lahko obiskovalci na Ptujski Gori in v okolici najdejo svoj mir in sprostitev v pristni ter neokrnjeni naravi, za športne navdušence, tako pohodnike kot kolesarje, pa okoliški haloški griči ponujajo odličen izziv. Zgodbo o Ptujski Gori smo želeli prikazati skozi aktivnosti, ki smo jih posneli na več različnih lokacijah. Tako smo se podali na Repetitor, med vinske trte na Janški Vrh, na Dravsko polje in v bližnje skrite koticke, od koder je najlepši pogled na naš biser gotike. V videu smo predstavili tudi ostale naše znamenitosti, kot so Starotrška hiša, galerija fotografij Stojana Kerblerja in nova vinoteka.

Ko smo prizore posneli in se je bližala jesen, smo bili zelo zadovoljni, da nam je uspelo posneti vse prizore, ki smo si jih zamislili. Kljub tem je bilo z nadaljnjo obdelavo in montažo še veliko dela. Na koncu lahko rečemo, da smo vsi sodelujoči glede na to, da smo se takšnega projekta lotili prvič in se vsi naši snemalci samo ljubiteljsko ukvarjajo s snemanjem,

zelo zadovoljni z izdelkom. Najpomembneje je, da smo se pri delu veliko družili in spoznavali nove ljudi, obenem pa se predvsem neizmerno zabavali, tako da je bil namen v vsakem primeru dosežen.

Če vas je članek pritegnil in vas zanima, kakšen je naš končni izdelek, boste morali še malo počakati. Žal so nas trenutne razmere prisilile, da slavnostno premiero promocijskega videa nekoliko prestavimo. Ker pa verjetno že vsi igralci in člani snemalne ekipe nestrpno čakamo na dan, ko lahko pokažemo plod svojega dela, smo se odločili, da vam končno razkrijemo datum premiere. Če smo vam vzbudili radovednost ali pa preprosto želite podpreti naš trud, vas vabimo v soboto, 22. 8. 2020, ob 20. uri na premiero promocijskega videa, ki bo na čudovitem trgu Ptujске Gore. Za prigrizke bo poskrbljeno, vi pa s seboj prinesite zvrhano mero dobre volje, ki jo v današnjih časih še kako potrebujemo.

Se vidimo!

NOVICE IZ STOPERC

Fotografska delavnica V zelenju regratovih trat

Konec aprila, ko smo se gibali le znotraj meja svojih občin in opazovali, kako se ves svet ustavlja, so travniki, ki se za to niso nič zmenili, krasno zaživel ter se napolnili z zelenjem in cvetlicami. V fotografski sekciji KPD Stoperce smo v čast temu opomniku, da življenje vendarle teče tudi takrat, ko stoji, izvedli fotografsko delavnico na daljavo z naslovom V zelenju regratovih trat.

Namen delavnice je bil zbrati fotografije spomladanskih trav in cvetlic, še posebej regratovih lučk. Pri tem se seveda nismo smeli družiti, zato se je

Peter Kitak

Ida Žunkovič

vsak fotograf na travnike podal sam, izdelke pa smo si delili po e-pošti. Tako je nastalo več kot 40 fotografij, ki jih je prispevalo pet članov. V prihodnje načrtujemo tudi razstavo, kjer si jih bo mogoče ogledati. Hvala vsem, ki ste sodelovali in našli čas za ljubiteljsko dejavnost tudi v najbolj negotovih razmerah.

Romana Kamenšek

Lea Žunkovič

IZ ŠOLSKIH KLOPI

Učenje na daljavo

Kotički naših učencev – 350 miniučilnic na njihovih domovih

Učitelji so učencem od 16. 3. 2020 dalje pošiljali gradiva preko sistema Lopolis in Teams kar na njihove domove, na njihove računalnike in pametne telefone. Po celotni občini Majšperk se je začelo šolanje na daljavo.

Učenci so postali sami sebi tudi miniučitelji, saj so si morali preprosto razložiti osnovna navodila učiteljev za vsako učno uro pouka ter sami predelovati učno snov za vsak predmet posebej. Z učitelji so imeli stik preko dopisovanja in preko videokonferenc. Videokonference so bile nekaj posebnega, saj so se v živo istočasno pri uri javili učenci s Ptujске Gore, z Brega, iz Stoperc.

Vsi učenci so bili pri šolanju na daljavo izredno iznajdljivi, zato so poprosili za pomoč še starše, starejše sestre in

Pia Pogačar

brate, sorodnike in vse računalniške genialce. Starši so bili v veliko pomoč, saj so bili prvi pri svojem otroku. Vsi njihovi mladi učenjaki so jim lahko hvaležni za pomoč in oporo pri učenju. Pomembno je imeti ob sebi nekoga, ki te podpira pri učenju, te razume, ti svetuje, te preprosto opogumlja in ti nenehno dokazuje, da zmoreš, ker si ravno prav velik ali star za te zadeve. Neprecenljivo dragoceno.

Tako je delovala naša šola na daljavo po vseh krajih občine Majšperk. V vsaki hiši je utripala miniučilnica. Še nikoli niso imeli učenci svoje učilnice tako blizu, kar na svojem domu. To se nam je zgodilo prvič v življenju.

Marjetka Kotnik in sedem šestošolk iz 6. A

Epidemija v petih razredih

Kaj smo počeli v času epidemije v 5. a?

Učili smo se likati, sortirati perilo za pranje, obešati perilo. Delali smo poskuse pri naravoslovju in tehnologiji, slikali pri likovni umetnosti, imeli smo športni dan, gradili gradove pri družbi, kolesarili, imeli smo videouro pri slovenščini in matematiki.

Anja Babšek

V 5. b smo bili ustvarjalni na literarnem in likovnem področju.

Juri Muri po Majšperku (Četrty del stare zgodbe)

Čuri Muri, klukec Juri,
z Bongom, ki mu je kot brat,
šla sta po slovenski kuri
zanimivosti iskat.
Kar naenkrat se prikažeta
tam na vhodu mojih vrat,
odločim se, da pojdem z njima
še svoj kraj raziskovat.

Anže Narat

Nejc Sagadin

Pa jo mahne s kolesi,
da bo pot hitreje šla,
najprej na ogled gomil
v kraju, kjer sem jaz doma.
Nato v grič nas vodi cesta,
čez ovinke sem in tja,
pa prišli smo do Marije,
da svoj blagoslov nam da.

Nato nas vodi dalje cesta
v prelepi Majšperk naš.
Tam pokažem jima šolo,
KPC in še vinsko klet.
Zdaj nam že pošteno kruli,
treba bo še kaj pojest,
zadiši nam slastna pica,
sline se nam že cede ...
hitro, hitro tja do Špajze,
da se ne zapre.

Čez Koritjek se podamo,
da kalorije ven spet damo.
Zdaj že ura nas preganja,
počasi moral bom domov.
Čuri Muri, kljukec Jurij,
z Bongom, ki mu je kot brat,
šla sta veselo dalje po slovenski kuri
zanimivosti iskat.

Žiga Leskovar, 5. b

Gaja Budja, 5. b: vsak obraz ima svoj stas

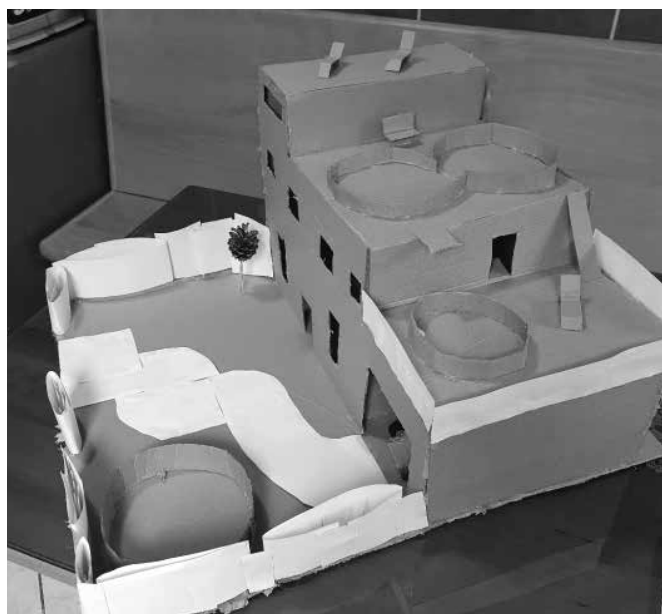
Anja Letonja, 5. b: maketa gradu

Četrty razred med epidemijo

In kaj so počeli četrtošolci v času pandemije? Ob materskem dnevu so svojim dragim mamam posvetili pesem. Ustvarjali so iz naravnih materialov, izvedli gozdne olimpij-

Tjaž Kidrič Zdavc, 4. a

Nik Brencl, 4. a

ske igre, si narisali majico in hlače, izdelali maketo sanjske hiše, raziskovali travnik in gozd, opazovali mrest in paglavce, ob dnevu Zemlje so nekateri posadili tudi drevo ...

Mama

Mama, ti si ena sama.
Nikoli te ne bom pozabila,
ker si moja mama.

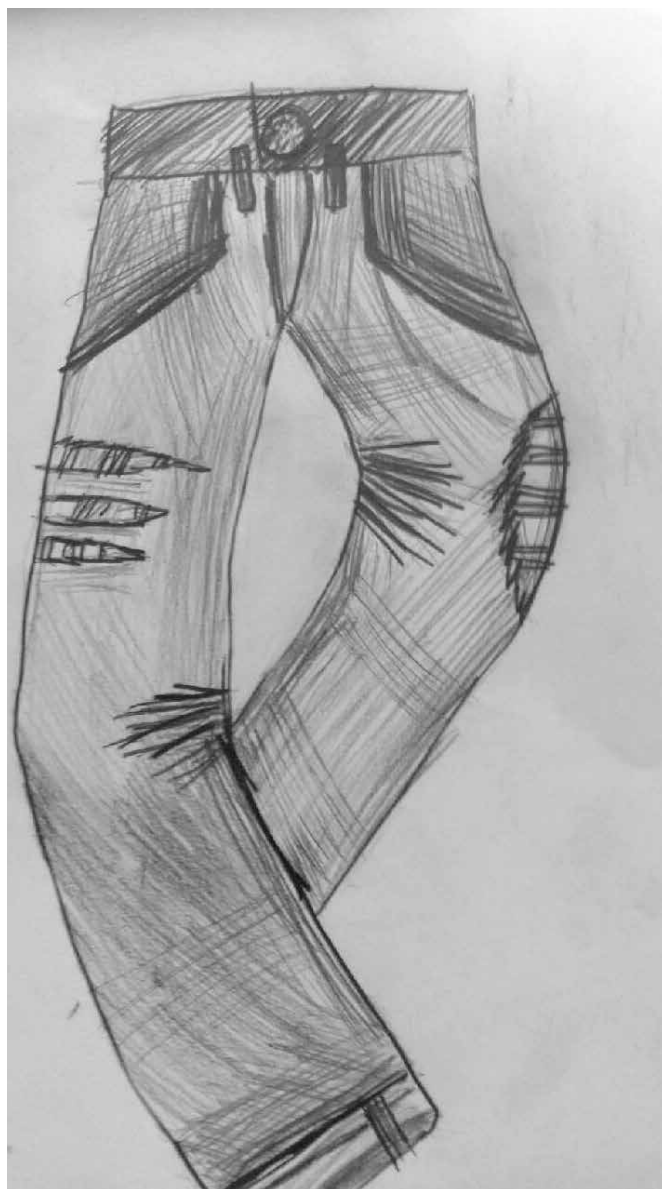
Kjerkoli na svetu bom hodila,
vedno te v srcu bom z velikim veseljem nosila.

Ti si me dala na svet,
nekoč povrnem ti vse.
Zdaj ko vem, kdo si,
te čuvala bom do onemoglosti.

In ko boš stara, v nebesa boš odšla.
Ne skrbi, ker tam se srečava.

Ti boš ena sama mama,
za vse življenje moja zlata mama.

Lina Novak, 4. a

Valentina Potočnik, 4. a

Tehniški dan na daljavo – robotika

Z učenci od 6. do 9. razreda smo 23. 4. 2020 izvedli tehniški dan na daljavo. Učenci so s pomočjo videoposnetkov spoznali industrijske in humanoidne robote, nato pa so na domu izdelovali robote po svoji domišljiji. V večini primerov so izdelali humanoidne robote – to so roboti, ki posnemajo človeka ali žival.

Mentor Jože Režek

Razvijanje ustvarjalnosti naših učencev na daljavo

Učenci so pri predmetu tehnika in tehnologija doma izdelovali izdelke, ki so močno povezani s šolsko zgradbo, ki so jo že zelo pogrešali. Izdelovali so maketo naše šole in pri

tem pokazali veliko ustvarjalnosti. Pri izdelavi so uporabljali gradiva, ki so jih imeli doma (papir, karton, lepenko).

Jože Režek, učitelj TIT

Literarno ustvarjanje v devetem razredu

Haloze

Čez griče, polja, ravan
voda stopa jim v bran.
Jih napaja, čisti, hrani,
jim stoji ob strani.
Se pretaka, teče,
ob tem pa nič ne reče.

Listje pada z neba
kot poletna mavrica.
Travniki so čudoviti,
saj že z listjem so pokriti.
Po gozdovih listje se nabira,
drugod pa grozdje se obira.

Grozdje že se debeli,
vse to nas res veseli.
V vinograde že vsi hitimo,
da kasneje vino naredimo.
Griči, polja se že svetijo,
kresi se več ne netijo.

Barbara Kropec, 9. a

Naše drevo

Prav lepo je to naše drevo,
veje ženejo gor v nebo.
Z zelenimi listi naš travnik krasi,
v krošnji pa ptiček lepo žvrgoli.

Spomladi, ko naše drevo zacveti,
pri srcu lepo je, se duša smeji.
Poleti v vročini pa senco nam da,
ko svetlo zelene liste ima.

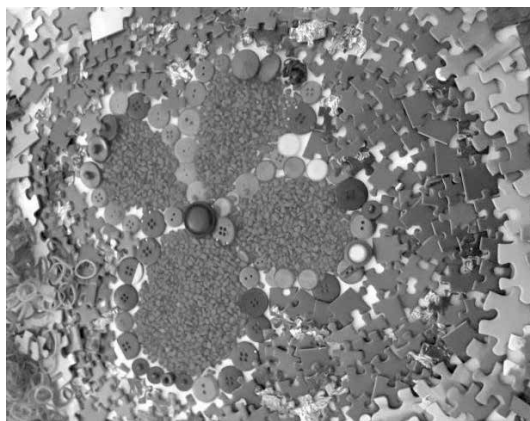
Jeseni plodove okusne rodi,
pozimi počasi v sanje zaspi.
A naše drevo se spet prebudi,
v vsej svoji lepoti na zemlji žari.

In naj kar raste to naše drevo,
naj veje poženejo gor v nebo.
Naj krošnja bo polna, naj bogato rodi
in naj naš rod še dolgo živi.

Ajda Bezjak, 9. b

Arhitekturna fotografija (Miha Vuk)

Barvna harmonija (Lea Potočnik)

Žanr (Urban Hajšek)

Pomlad

Pomlad je.
Vse je zeleno,
vse je rumeno,
vse je rjavo.

Povsod so barve,
povsod je življenje.

Pomlad je.
Ptiči žvrgolijo,
srne bežijo,
žabe se iz spanca prebudijo.

Vse je živo,
vse je igrivo.

Ana Frangež, 9. b

ŠoLA dA Se Ti zRoLa

*Spet smo tu v klopeh kot takrat, ko prvič smo bili,
ko v šolo smo prišli.*

*Nismo še vedeli, da tukaj naš najboljši friend sedi,
da več izhoda ni.*

*Enkrat bomo vsi odjadrali v svet,
do takrat pa dajmo dobro se imet', saj to je letnik 2005.*

In zdaj je prišel čas. Čas, ko bomo vsi odjadrali v svet. Teh devet let je z vso hitrostjo odletelo. Prišel je čas, ko se bomo morali raziti. Dnevi, ki smo jih poznali, bodo drugačni. Ne bo več tistih dni, ko smo vstali in že nestrpno čakali, da se spet vidimo. Čeprav smo se videli skoraj vsak dan, smo vedno imeli kakšno temo za pogovor. Ko se oziram nazaj, se spomnim marsikaterega dogodka, ki ga bom še naprej ohranila v spominu. A vse se enkrat izteče. In na žalost se je izteklo tudi vseh naših devet let.

To zadnje leto pa je še posebej hitro minilo. Ker smo poseben razred, smo hoteli narediti nekaj novega. Nekaj, po čemer si nas bodo v osnovni šoli Majšperk in občini Majšperk še posebej zapomnili. Hoteli smo narediti nekaj novega, nekaj unikatnega, nekaj samo našega. Na plan smo prišli z idejo. Kaj če bi pripravili muzikal?

In se je začelo. Že med počitnicami smo začeli pripravljati našo originalno igro. Ajda Bezjak sem napisala scenarij, sošolka Hana Wolf Zajšek pa je pridno sestavljala koreografijo. Seveda pa dobrega muzikala ne moremo izpeljati brez dobrih igralcev. To smo bili seveda učenci 9. razreda OŠ Majšperk. Razdelili smo si vloge in na začetku tega šolskega leta že začeli pridno vaditi v prostorih občine Majšperk. Zato še posebej velik hvala občini in gospe županji, ki je imela posluš za nas, da smo lahko vsak teden vadili v prostorih KPC-ja. Vaje so potekale enkrat na teden. Na vajah smo se učili igrati, peti, plesati ... Na odru nas je od 40 učencev igralo kar 30, drugi pa so v zaodrju skrbeli za sceno, ozvočenje, luči in projekcijo. Meseci so hitro minevali in predstava se je že bližala. Če bi šlo vse po načrtih, bi si lahko premiero predstave ogledali 5. aprila. A slaba novica o izbruhu virusa covid-19 v Sloveniji nam je prekrizala vse načrte.

Predstava, ki smo jo pripravljali, je govorila o našem šolskem vsakdanu. Nekateri učenci so v predstavi igrali kar sami sebe, nekateri so dobili vlogo učitelja, drugi pa bi se preizkusili v vlogi staršev. V predstavi bi vam pokazali, kako se znamo v šoli zabavati, se kdaj pa kdaj tudi skregati, a se nato spet pobotati, se zaljubljati, nagajati učiteljem in še kaj.

Čeprav predstave ne bomo mogli predstaviti ostalim,

so nam ostali lepi spomini. Na vajah smo se zabavali, se smejali, se kaj novega naučili, kot da bi vedel, pa nas je na naših zadnjih vajah s torto presenetil še naš sošolec Urban.

Ajda Bezjak

Dosežki učencev OŠ Majšperk na športnem področju

Medobčinsko tekmovanje v košarki za starejše učenke (Markovci, 22. 10. 2019): **2. mesto**

Področno tekmovanje v košarki za starejše učenke (Majšperk, 20. 12. 2019): **2. mesto**

Četrtnfinalno državno tekmovanje v košarki za starejše učenke (Majšperk, 23. 1. 2020): **2. mesto, uvrščene med 18 najboljših OŠ v Sloveniji**

Ekipa: Klara Križanec, Iva Grobelšek, Klara Bezjak, Monika Kodrič Korez, Lucija Urlep, Aneja Šteinberger, Ajda Bezjak, Lea Zebec, Hana Wolf Zajšek, Barbara Kropec, Lara Križanec, Silva Korez, Ana Frangež, Sara Lampret, Nely Korže, Alia Gajser in mentorica Sandra Pišek

Predtekmovanje v odbojki za starejše učenke (Majšperk, 18. 11. 2019): **4. mesto v skupini**

Ekipa: Monika Kodrič Korez, Pia Pogačar, Monja Žunkovič, Klara Bezjak, Iva Grobelšek, Sara Bezjak, Špela Hohnec, Zala Doberšek, Katja Vtič, Lana Pušaver, Tjaša Arnuš in mentorica Sandra Pišek

Medobčinsko tekmovanje v košarki za mlajše učenke (Markovci, 10. 2. 2020): **2. mesto**

Ekipa: Tara Čančar, Nina Plajnšek, Žana Vuk, Klara Lešnik, Tara Tomanič, Klara Žlaus, Toja Šeliga, Sara Ber, Nika Karneža, Zoja Travnikar, Žana Polajžer, Pia Arnuš, Larisa Kamenšek, Lana Založnik in mentorica Sandra Pišek

Področno tekmovanje osnovnih šol v šahu (ekipno, Ptuj, 12. 2. 2020): **3. mesto**

Ekipa: Filip Križanec, Gašper Galun, Jakob Kitak, Jakob Križanec

Hinko Strmšek, prof. športne vzgoje

PODRUŽNIČNA OŠ PTUJSKA GORA

Spoštovani starši in dragi učenci!

KORONAVIRUS URNIK	
7 ⁰⁰ -8 ⁰⁰	ZBUJANJE
8 ⁰⁰ -8 ³⁰	ZAJTRK
8 ³⁰ -8 ⁴⁰	UMIVANJE ZOBKOV
8 ⁴⁰ -9 ⁰⁰	JUTRANJA TELOVADBA
9 ⁰⁰ -9 ¹⁰	ODMOR
9 ¹⁰ -13 ⁰⁰	ŠOLSKE ODVEZNOSTI Z ODMORI
13 ⁰⁰ -14 ⁰⁰	KOSILO
14 ⁴⁰ -18 ⁰⁰	PROSTI ČAS AKTIVNOSTI PO IZBIRI
18 ⁰⁰ -18 ⁴⁰	VEČERJA
18 ⁴⁰ -19 ³⁰	KOPALNICA
19 ³⁰ -21 ⁰⁰	ČAS ZA RISANJO, FILM, KNJIGO, KRIŽANKO
21 ⁰⁰	ČAS ZA POSTELJO

Izraziti hvaležnost. Izpovedati jo. Tako, povsem iz srca. Izpovedati jo takrat, ko jo iskreno začutiš. Brez leporečja in narejenosti. Razodeti jo v vsej resnici, čisto odprto, tako kot se zjutraj razpre nebo in obsije z novo zarjo vso zemljo, brez pridržkov in senc. (Jože Urbanija)

Po skoraj dveh mesecih se je zaključilo izobraževanje na daljavo. Zaključil se je čas nepozabnih okoliščin za vse nas. Čas, ko smo drug drugemu dokazali, da zmoremo. Iskali smo nove načine pridobivanja znanja. Bili smo inovativni, ustvarjalni, prilagodljivi. Verjetno smo vsi doživljali vzpone in padce, ki so nas naredili močnejše! V ospredje so stopili drugačni pogledi na družino, medsebojne odnose, prijateljstva, prijaznost, medsebojna pomoč ...

Dragi starši, želela bi se vam iz srca zahvaliti za vso strpnost, razumevanje, pomoč, ki ste jo nudili svojim otrokom

(pri delu z računalnikom, motiviranju otrok ...). Verjamem, da so bili vmes tudi težki trenutki, ki jih poskušajte pozabiti. Naj vam v spominu ostanejo le lepe stvari in vas spominjajo na tole prestopno leto. In ker se šolsko leto zaključuje z bliskovito hitrostjo, vam želim vse dobro in naj vam bodo počitnice čas za sprostitev.

Barbara Rajh, vodja podružnice Ptujška Gora

Pouk ob ponovnem vstopu v šolo

Komaj smo čakali, da se ponovno odprejo šolska vrata, saj smo po dveh mesecih izobraževanja na daljavo že vsi prav pošteno pogrešali druženje s sošolci. Ponovna vrnitev učencev v šolske klopi je prinesla polno smeha, veselja in radovednosti. A ob vrnitvi nas je čakalo nekaj pomembnih novosti. Pogovorili smo se o pomembnih pravilih, ki jih je treba upoštevati (ohranjanje razdalje, nič dotikanja, dosle-

dno umivanje rok ...). Seveda smo se tega hitro navadili in pouk je lepo stekel. Tako učenci kot učiteljica smo se odlično znašli. Hitro smo se navadili tudi malicati v razredu. Najbolj všeč nam je bila učilnica v naravi. Vsak dan smo našo vsakdanjo učilnico zamenjali z učilnico v naravi. Učenje v naravi je zabavno!

Učenci 1., 2. razreda POŠ Ptujška Gora

En še nekaj literarnih utrinkov

Juretov pravljичni konec

Ker je teta mislila, da je Jure Kvak Kvak prava žaba, ga je odnesla v gozd. Jure Kvak Kvak je prestrašen skakal po gozdu in sredi jase zagledal hišico iz sladkarij. Vstopil je v hišico in v postelji zagledal spečega volka. Prestrašil se je. Njegov krik je zaslišal lovec, ki je v gozdu iskal Janka in Metko. Vstopil je v hišo in zagledal prestrašeno žabo. Jure Kvak Kvak je lovcu povedal, da je volk pojedel Janka in Metko. Lovec je takoj pokončal volka ter rešil Janka in Metko. Takrat je v hišo vstopila še Rdeča kapica s polno košaro čarobne potice. Le grizljaj potice je bil dovolj, da se je Jure spremenil nazaj v fanta. Takoj je odhitel v blok k teti Otiliji.

In vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Noel, 3. c

Peter Guma

Nekoč je živel deček po imenu Peter. Meščani so ga klicali kar Guma, ker je pred seboj zmeraj kotalil traktorsko gumo. Vendar Petru to ni bilo všeč. Sklical je sestanek, nanj povabil vse meščane in jih prosil, naj ga ne kličejo več tako. A njegov načrt se ni izšel. Še naprej so ga klicali Guma. Peter je bil vsak dan bolj žalosten. A nekega dne je župan dal oglas, da išče veliko traktorsko gumo. V njo je želel posaditi lipo. Peter se je odločil podariti mestu svojo traktorsko gumo in od takrat naprej ga nihče več ni klical Peter Guma.

Anej Verbančič, 2. c

Staša Gajser, 2. c

Anej Verbančič, 2. c

Mama

Mama je ena sama.
Igra najpomembnejšo vlogo v hiši.
Zraven službe še kuha, pere, lika in
še za nas skrbi.

Pravzaprav brez nje ne bi bilo nas.
Zato naj mama, ki je ena sama,
živi še dolga leta na zemlji.

Naj dišijo ji cvetlice,
naj prepevajo ji ptice.
Naj vso njeno dobrino
povrnemo ji s toplino.

Julija Skok, 4. c

Mama

Mama, ti si ena sama.
Tvoj praznik ni samo materinski dan,
tvoj praznik je vsak dan.

Mama, rože sem nabrala:
trobentice, mačice, vijolice.
Povedala bi rada,
da te imam neskončno rada.

Nina Iva Zupanič, 4. c

Mama

Moja mama je sonce,
je zvezda in je
v vsakem trenutku zvesta.

Moja mama mi pomaga
in meni dokazuje,
kako se strah premaga.

Moja mama mi zaupa tako,
kot tebi tvoja mama.
Moja mama je najboljša mama,
saj je moja edina mama.

Ela Žafran, 4. c

Najboljša mama

Najboljša mama je samo ena na svetu.
Ta ima tudi nekaj otrok
in vsakega posebej rada ima.

Ima svojega moža,
s katerim se rada ima.

Najboljša mama te včasih razvaja.

Ko si utrujen ali bolan,
te objame in reče: »Rada te imam.«

Blaž Kupčič, 4. c

Mama

Mama, ti si moj
največji zaklad,
ti si moj cvet,
ki le zame cvetiš,
ti si moje sonce,
ki le zame žariš,
ti si moja luna,
ki mi zvečer pot
osvetliš,
ti si moje srce,
ki biješ le zame,
ti in tvoj nasmeh
vedno tudi na moje
ustnice pričarata
smeh.

Zato, mami,
hvala ti za vse
in bodi moj cvet
še mnogo let.

Saša Furek, 4. c

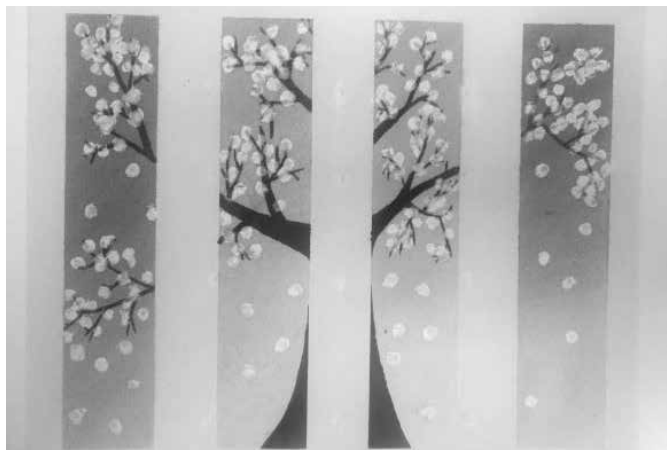
PODRUŽNIČNA OŠ STOPERCE

Moja mama

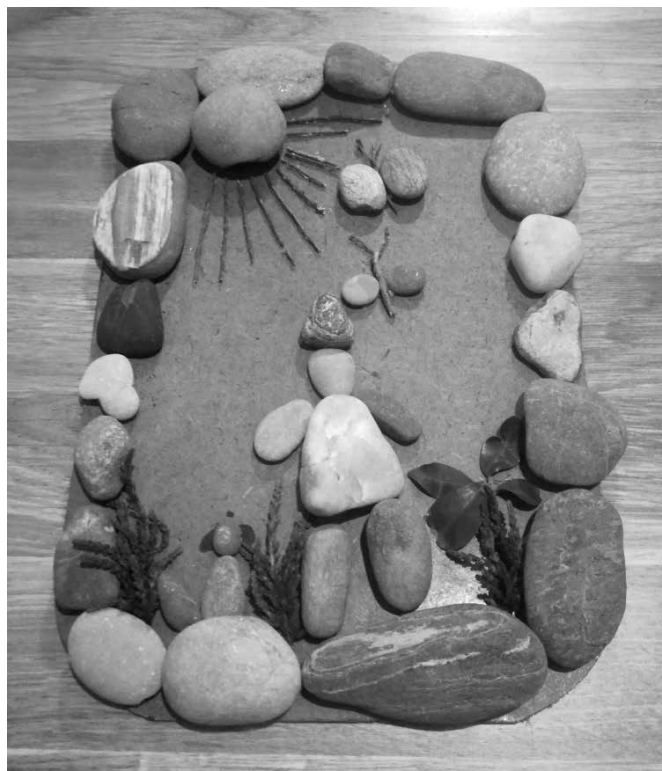
Moja mama
je najboljša mama!
Boljša kot kava.

Čeprav se včasih jezi name,
ne naredi velike drame.

Ana Žunkovič, 4. d

Ana Žunkovič, 4 d: Drevo

Kaja Adam, 4. d: Sprehod

SVETOVNI DAN ČEBEL

»Delo s čebelami ni samo delo, je posebno poslanstvo«

Svetovni dan čebel, 20. maj

O čebelarstem prazniku je Boštjan Noč, predsednik ČZS, zapisal naslednje:

»Dvajseti maj 2020 je dan, ko bomo tretje leto zapored praznovali svetovni dan čebel. Zadnje dni smo doma in po svetu poslušali številne lepe besede o pomenu čebel in drugih oprashaevcev. Svet se vsak dan bolj zaveda, da je vsaka tretja žlica hrane odvisna od oprashaevanja čebel. Kot pobudnika tega dne me veseli, da ta dan živi in da ni samo še en svetovni dan na koledarju, temveč je postal svetovno gibanje o pomenu čebel in čebelarstva!

Žal pa čebele ne bodo preživele zaradi lepih besed, temveč le zaradi konkretnih dejanj. Slednjih je premalo oziroma se odvijajo mnogo prepočasno. Vse prevečkrat so besede obljub sladke kot med, realnost pa mnogo hujša od pikov čebel ... Če pogledamo globalne probleme, vse prepočasno ustavljamo podnebne spremembe, prevelika je uporaba škodljivih pesticidov, premalo je podpore sajenju medovitih rastlin, premalo je sredstev za znanost na področju zdravstvenega varstva čebel, zato tudi ni razvoja prepotrebnih novih, predvsem ekoloških zdravil za zdravljenje varoze, še več bo treba vlagati v usposabljanja čebelarjev, velik problem so ponaredki medu na

svetovnem trgu ... in kar je najvažnejše, skrb za ohranjanje narave je naša skupna dolžnost – za nas in za naše zanamce, ne samo za čebele.

Kakšno pa je v Sloveniji stanje glede čebelarstva? Težko rečemo, da se pri nas nič ne premika, vendar je še vedno več besed kot konkretnih dejanj. Slovenski čebelarji pričakujemo, da se končno uresniči tisto, kar je že dolgo na dnevnem redu in za kar »so« načeloma vsi pristojni s področja čebelarstva in politike, konkretnih dejanj pa kar ni in ni. Želimo si, da država končno spozna, da je Hiša kranjske čebele več kot le projekt Ivančne Gorice in slovenskih čebelarjev; naj postane ta hiša nacionalni projekt. Najti bi se morali viri financiranja, da bi se lahko slavnostno odprtje zgodilo ob predsedovanju Slovenije Svetu EU v drugi polovici leta 2021. Prav tako si želimo, da Vlada RS podpre našo nedavno pobudo, da država vsakemu novorojencu ob rojstvu podari slovenski simbol – sadiko lipe. Skrajni čas je, da država uredi oz. realizira povračila dela trošarin od energentov za prevoze čebel, zniža DDV na zdravila za varozo, legalizira področje apiterapije, začne z izvajanjem programa odličnosti v čebelarstvu, ki je bil pred leti sprejet na MKGP, pripravi razpis

za novo koncesijsko obdobje javne svetovalne službe v čebelarstvu, uredi dopolnilne dejavnosti v čebelarstvu, nameni večje podpore ekološkemu čebelarstvu in shemam kakovosti medu, razmisli o predlogu ČZS o uvedbi sheme slovenskega medu v šolsko prehrano itd.

ČZS je bila pobudnica ustanovitve Slovenske čebelarke akademije, ki pa po našem mnenju do sedaj še ni upravičila pričakovanj. Veseli nas, da je pobuda ČZS o svetovni nagradi Zlata čebela tik pred realizacijo in da bo prvič podeljena leta 2021.

Pristojni na MKGP in v Bruslju, ki zastopajo naše interese, si zaslužijo posebno zahvalo, da so prisluhnili pobudi ČZS za spremembo Direktive o medu v tistem delu, ki označuje izvor medu in velja na območju Evropske unije. Zavzemamo se, da bi bil vsak kozarec medu označen z državo izvora, kjer je bil med pridelan, in ne tako, kot je dovoljeno sedaj: »mešanica medu iz EU in medu, ki ni iz EU«. To bi bil velik korak za celotno Evropo v boju proti ponaredkom medu na tržišču in predvsem velika »zaščita« potrošnika, saj ima le-ta pravico vedeti, kaj kupi in posledično uživa.

Posebej bi izpostavil skrb ministrice Aleksandre Pivec in državnega sekretarja Jožeta Podgorška za čebele in čebelarje v času epidemije koronavirusa. Po njuni zaslugi in po zaslugi Vlade RS smo čebelarji skoraj nemoteno opravljali vse dejavnosti: od oskrbe čebel, prodaje čebel v tujino do prodaje čebeljih pridelkov tako doma kot na tržnicah.

Konec koncev pa je treba priznati, da izrečene besede »Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet« mag. Tanje Strniša, sedanje veleposlanice na Češkem,

zelo držijo. Njene besede se, kot kaže praksa, udejanjajo, zato ob 3. praznovanju delim njene misli: »Svetovni dan čebel na žlahten in prepričljiv način simbolizira moč slovenske države, ki se v svetovnem merilu ne meri v njeni velikosti, ampak plemenitosti njenih prizadevanj in dejanj. Zato mora svetovni dan čebel postati skupna odgovornost vseh Slovenk in Slovencev ter vseh generacij, da zavedanje o pomenu čebel prenašamo z enako močnim glasom doma in po svetu. S ponosom in z vso odgovornostjo moramo uresničevati poslanstvo tega dne: skrb za čebele in druge oprasovalce, čisto okolje in prehransko varnost. Širiti moramo spoznanje, da lahko te cilje dosežemo le s skupnim delovanjem vseh držav in narodov.«

Čebelarstva zveza Slovenije se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem, ki nam pomagata, predvsem ekipi na MKGP, vsem lokalnim skupnostim, vrtcem, šolam ... vsem čebelarim društvom in čebelarjem, predvsem pa številnim medijem, saj skupaj ustvarjamo pozitivno zgodbo o našem čebelarstvu. Vsem in vsakemu posebej hvala!

Ob svetovnem dnevu čebel čestitam vsem čebelarjem in čebelarkam za praznik in jim izrekam zahvalo, da skrbite za čebele, in jim sporočam: bodite ponosni nase in na svoje delo. Delo s čebelami ni samo delo, je namreč posebno poslanstvo!«

Boštjan Noč, predsednik ČZS

O čebelarstvu pa je pisala tudi predsednica Čebelarstva društva Majšperk Tatjana Vedlin:

Kako je prišlo do razglasitve svetovnega dneva čebel? Čebelarji smo se 20. maja 2018 pred očmi svetovne in domače javnosti udeležili prvega veličastnega praznovanja svetovnega dneva čebel v Breznici na Gorenjskem. Ključni mejniki, da je prišlo do te razglasitve na pobudo Slovenije, so bili naslednji: ideja je prišla s strani predsednika Čebelarstva zveze Slovenije Boštjana Noča septembra 2014. Še isti mesec je to idejo predstavil takratnemu ministru za kmetijstvo Dejanu Židanu, kasneje pa je to pobudo podprl tudi predsednik RS Borut Pahor. Maja 2015 je pobudo Slovenije o svetovnem dnevu čebel obravnaval svet ministrov EU za kmetijstvo in pobudo je podprlo več kot 20 držav. Septembra 2015 je v Južni Koreji to pobudo podprla tudi Svetovna čebelarstva zveza Apimondia. Julija 2017 je bila na konferenci Organizacije za hrano in kmetijstvo Združenih narodov FAO v Rimu sprejeta odločitev, da se resolucija predloži Ge-

neralni skupščini OZN, ki je 20. decembra 2017 v New Yorku 20. maj razglasila za svetovni dan čebel.

In zakaj ravno 20. maj? To je rojstni dan Antona Janše (1734–1773), ki velja za pionirja sodobnega čebelarstva, cesarica Marija Terezija ga je celo imenovala za stalnega učitelja na šoli čebelarstva na Dunaju. Na ta dan slovenski čebelarji praznujemo svoj dan. Od leta 2018 pa z nami praznuje vsa svetovna čebelarska javnost!

Ali veste, da čebele živijo skoraj povsod po svetu? V nasprotju s splošnim prepričanjem večina čebel gnezd v duplih, tleh, votlih rastlinskih steblih, stenah itd. V Evropi večina medonosnih čebel živi v panjih, ki jih je izdelal človek. Ali veste, da je čebelja družina velika kot majhno mesto? V njej živi od 30.000 do 60.000 čebel delavk, od 300 do 1.000 trotoev in matica. Če bi delavke trotoev prenehale hraniti, bi ti umrli od lakote. Medonosna čebela je edina čebelja vrsta, ki po piku umre. Ali veste, da je čebela zelo gospodaren in preudaren gradbenik v naravi? Satovje je med najučinkovitejšimi strukturami v naravi; stene satovja so namreč spojene pod kotom 120°, zato

tvorijo popoln šesterokotnik. Čebele so s svojo organiziranostjo, polno skrivnosti in romantike, od nekdaj privlačile pozornost naravoslovcev, filozofov, umetnikov in tudi nas, preprostih ljudi, čebelarjev.

Tatjana Vedlin, predsednica ČD Majšperk

OKOLJE

Kako varno in enostavno predati odpadek v vam najbližji zbirni center?

Skrb za čisto, zdravo in življenju prijazno okolje je naloga slehernega posameznika, ki s svojimi dejanji oz. ravnanji povzroča nastajanje odpadkov. V trenutnih okoliščinah je še toliko bolj pomembno, da ostanemo zdravi in ohranjamo zdravo tudi naše okolje, v katerem živimo. Za vas smo v ta namen povzeli nekaj ključnih informacij in navodil, ki so zelo pomembna pri predaji odpadkov v naša zbirna mesta.

Gospodinjstva lahko v zbirnih centrih brezplačno oddajo naslednje vrste odpadkov:

- kosovne odpadke, gradbene odpadke (do 1m³), stara ali še uporabna oblačila,
- les, biološke odpadke (zeleni odrez, veje, travo, rože ...), odpadna jedilna olja in maščobe,
- zdravila, pesticide, baterije in akumulatorje, elektronsko opremo (hladilnike, TV-aparate, štedilnike ...),
- izrabljene avtomobilske gume (do 50 kg/leto/gospodinjstvo), ki morajo biti brez platišč,
- plastiko in plastično embalažo (tisto, ki je ne morete odložiti doma v namensko vrečo),
- kovine in kovinsko embalažo, papir in papirno embalažo, stekleno embalažo ... (tisto, ki je ne morete odložiti doma v namensko vrečo).

Da bo obisk zbirnega centra lažje potekal:

- Zbirni center je namenjen zbiranju že ločenih odpadkov, kar pomeni, da predaja mešanih komunalnih odpadkov ni dovoljena (opozorilo: papir in embalaža, pomešana v isti vrečki, ne sodita v zbirne centre).
- Naprošamo vas, da že ločene odpadke naložite v vozilo ali prikolico. To bo pomenilo krajšo in lažjo oddajo

odpadkov v zbirnem centru.

- Silažna in druga folija se oddaja kot ločen odpadek v za to namenjen zabojnik.
- Količina odpadkov je omejena glede na gospodinjstvo. V primeru dovoza večje količine odpadkov svoj prihod napovejte s klicem na tel. št. **02 780 90 20** ali nam pišite na naslov info@cistomesto.si.
- Prosimo vas, da upoštevate delovni čas zbirnih centrov in vanje prihajate pravočasno glede na količino odpadkov, ki jih morate oddati.
- Zbirni center je namenjen zgolj zbiranju odpadkov iz gospodinjstev, zato pravne osebe tega ne morejo opravljati. Te lahko samo začasno odložijo morebitne odpadke na podlagi dobavnice, za katero kasneje izstavimo račun na pravno osebo.

Za vaše in naše zdravje skupaj poskrbimo za ustrezno upoštevanje ukrepov proti širjenju virusa covid-19. V trenutnih okoliščinah je izjemno pomembno, da s skupnimi močmi preprečimo širjenje virusa in ohranjamo naše okolje čisto. Prosimo vas, da ob prihodu na zbirna mesta obvezno uporabljate zaščitno masko. Pri podpisu evidence dovoza uporabite svoje pisalo ter upoštevajte medsebojno razdaljo najmanj 2 metrov. Na območju predaje odpadkov sta lahko hkrati največ dve osebi. Odpadke razporedite sami po usmeritvah, ki vam jih da naše osebe. Vljudno vas prosimo, da naše zbirne centre obiskujete zdravi. Ravnamo odgovorno in skrbno do okolja ter poskrbimo, da bo naš planet čistejši tudi v teh posebnih okoliščinah. Hvala, ker skupaj z nami skrbite za življenja vredno okolje!

Vaš zbiralec odpadkov Čisto mesto Ptuj, d. o. o.

Pes je človekov prijatelj! Ali je tudi človek vedno prijatelj psu?

V zadnjih letih se je zaradi naraščanja števila hišnih lju-bljenčkov povečala problematika načina vodenja psov na javnih površinah in pobiranja pasjih iztrebkov. Problematiko nepravilnega vodenja psa in nepobiranje pasjih iztrebkov ugotavljamo na območju večine občin, kjer je pristojno medobčinsko redarstvo SOU SP. Pogosto so onesnažene rekreacijske in sprehajalne poti, steze, športna igrišča z okolico, površine, namenjene igri otrok, ter mestne ali krajevne ulice, pločniki in trgi. Prijave glede tega sprejemamo z območja Ptuja, Kidričevega, Majšperka, Hajdine, Gorišnice, Zavrča, Ormoža ...

Nadzore nad vodniki psov opravljamo praktično vsak dan, predvsem v poznih večernih in jutranjih urah. Pri svojem delu ugotavljamo, da ima večina vodnikov psov pri sebi vrečko, vendar pa je vprašanje, ali bo pasji iztrebek pobran, ko v bližini ne bo nadzornih organov ali drugih občanov. Občinski redarji izvajamo svoje naloge v delovni obleki, posledično smo vidni, zato redkeje neposredno ugotovimo tovrstne prekrške.

Varno vodenje psa na javni površini določajo Zakon o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 38/13, ZZZiv-UPB3, v nadaljevanju: ZZZiv) ter odloki o javnem redu in miru na

območju posamezne občine. Pristojnost za nadzor nad spoštovanjem in izvajanjem manjšega dela določb ZZZiv imajo poleg pristojnih državnih organov tudi občinska redarstva. Nadzor nad spoštovanjem in izvajanjem določb, zapisanih v odloku, je v pristojnosti občinske inšpekcije in občinskega redarstva. ZZZiv v tretjem odstavku 11. člena določa, da mora skrbnik psa na javnem kraju zagotoviti fizično varstvo psa, tako da je pes na povodcu. V tretjem odstavku člena 46.a ZZZiv je določeno, da se z globo od 200 do 400 evrov kaznuje posameznik, ki ravna v nasprotju s to določbo.

Občinski redarji lahko v okviru svojih pristojnosti preverijo izpolnjevanje obveznosti lastnika psa iz prvega odstavka 6. člena tega ZZZiv, v katerem je določeno, da mora lastnik psa zagotoviti, da je pes do dopolnjenega tretjega meseca starosti označen na predpisan način (čipiran). Lastnik mora svojega psa prijaviti v sedmih dneh od pridobitve pristojni veterinarski organizaciji. Mladiča mora prijaviti najpozneje do dopolnjenega tretjega meseca njegove starosti.

**Skupna občinska uprava občin
v Spodnjem Podravju**

RAZPISI

Občinski razpisi

Občina Majšperk obvešča, da sta na voljo dva razpisa:

- **javni razpis za ohranjanje in spodbujanje kmetijstva v Občini Majšperk v letu 2020**, objavljen na spletni strani Občine Majšperk pod zavihkom Razpisi/Spodbujanje_kmetijstvoRazpisi/Spodbujanje_kmetijstvo: <https://obvestila.majšperk.si/razpisi/spodbujanje-kmetijstvo/>; prvi dan za oddajo vloge je 30. 6. 2020, razpis pa bo odprt do porabe sredstev;

- **javni razpis za spodbujanje podjetništva v Občini Majšperk za leto 2020**, objavljen na spletni strani Občine Majšperk pod zavihkom Razpisi/Spodbujanje_podjetništva: <https://obvestila.majšperk.si/razpisi/spodbujanje-podjetništva/>; prvi dan oddaje vloge je 30. 6. 2020. Razpis bo odprt do porabe sredstev.

Neposredno financiranje podjetij v času izbruha covid-19

Je v vašem podjetju prišlo do izrednega izpada prihodkov iz poslovanja zaradi širitve virusa SARS-CoV-2?

Potrebujete kredit za zagotovitev zadostne likvidnosti za financiranje poslovanja v obdobju epidemije ter za zagotavljanje ponudbe proizvodov in storitev, povezanih z izvajanjem preventivnih in kurativnih ukrepov zaradi tega?

Imate znanja in izkušnje s proizvodnjo izdelkov, potrebnih za zdravljenje in preprečevanje širjenja virusa SARS-CoV-2, vendar nimate dovolj sredstev za nakup opreme za njihovo proizvodnjo?

SID Banka omogoča neposredno financiranje podjetij (MSP in velika podjetja)

- Višina kredita: od 100.000 € do 7.000.000 € (za MSP) ali od 100.000 € do 12.000.000 € (za veliko podjetje).
- Ročnost kredita: od 2 do 12 let.
- Način odplačila: moratorij do ½ ročnosti kredita.
- Informativna obrestna mera: obrestna mera je nižja od tržnih obrestnih mer (status pomoči de minimis) in je odvisna od zneska kredita, ročnosti, bonitete ter oblike zavarovanj.
- Sprejemljive so vse vrste zavarovanj.

Kredit lahko pridobite, če:

- podjetje z isto davčno številko posluje najmanj 2 leti in je imelo v zadnjem poslovnem letu povprečno vsaj 2 zaposlena;
- ima podjetje sedež v Republiki Sloveniji;
- podjetje ni v postopku zaradi insolventnosti.

V okviru kredita bodo zagotovljena sredstva, ki jih kreditojemalec, na čigar poslovanje je vplival izbruh epidemije covid-19 ali proizvaja proizvode oziroma opravlja storitve, potrebne za zdravljenje in preprečevanje širjenja nalezljive bolezni covid-19, lahko nameni za kritje:

- nabavne vrednosti opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih sredstev;
- nabavne vrednosti materiala in storitev, drobnega inventarja ter trgovskega blaga;
- stroškov dela, pod pogojem, da kreditojemalec v prvih dveh letih od sklenitve pogodbe ohrani najmanj 40 % zaposlenih, ki jih je imel na dan 1. 2. 2020.

Slovenski podjetniški sklad (SPS) vam ponuja garancije P1 plus 2020 za bančne kredite s subvencijo obrestne mere

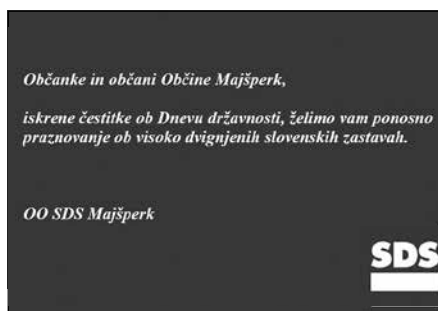
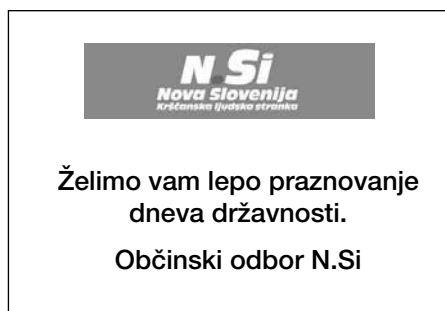
Z garancijo SPS lahko lažje zavarujete dolgoročni bančni kredit, hkrati pa bančni kredit prejmete po ugodnejših pogojih. Namen razpisa je hitrejše, lažje in cenejše pridobivanje bančnih kreditov, ki zagotavljajo rast in razvoj MSP-jev preko novih naložb, posodabljanja tehnološke opreme in zagotavljanja obratnega kapitala v povezavi z investicijami in razvojnimi projekti.

- Višina financiranja:
  - do 1.250.000 EUR kredita/podjetja za investicije;
  - do 200.000 EUR kredita/podjetja za obratna sredstva (za srednje velika podjetja);
  - do 100.000 EUR kredita/podjetja za obratna sredstva (za mikro in mala podjetja).
- 80-odstotno financiranje upravičenih stroškov, za razliko mora podjetje zagotoviti lastna sredstva.
- Višina garancije: 60- ali 80-odstotna garancija za zavarovanje bančnega kredita.

- Doba financiranja:
  - od 1,5 leta do 5 let za obratna sredstva;
  - od 1,5 leta do 10 let za investicije.
- Možnost koriščenja moratorija:
  - do 24 mesecev za investicije;
  - do 6 mesecev za obratna sredstva (moratorij na odplačilo glavnice kredita).
- Nižja obrestna mera: 6-mesečni EURIBOR + 0,50 % do 1,00 %.
- Črpanje kredita: podjetje lahko koristi kredit le namensko.
- Upravičenci: mikro, mala in srednje velika podjetja (d. o. o., s. p., zadruga, zavodi ter so. p., ki so se preoblikovala po Zakonu o socialnem podjetništvu).
- Pogoji kandidiranja: podjetje mora imeti ob oddaji vloge vsaj 1 zaposlenega za polni delovni čas in manj kot 250 zaposlenih. Letni promet ne presega 50 mio EUR. Bilančna vsota ne presega 43 mio EUR. Podjetje ne prejema ali ni v postopku pridobivanja državnih pomoči. Vlagatelj nima za glavno dejavnost registrirane dejavnosti, ki spada v izključeni sektor. Vlagatelj mora v vlogi izkazati zaprto finančno konstrukcijo. Podjetje mora ohraniti predmet investicije na območju RS in v podjetju vsaj 2 leti po investiciji za isti namen. Pravila de minimis.
- Upravičeni stroški: materialne investicije (nakup novih strojev, opreme, nakup zemljišč, stroški gradnje ...), nematerialne investicije (nakup patentiranih pravic, licenc), obratna sredstva (izdatki za nakup materiala in trgovskega blaga, izdatki za opravljene storitve, izdatki za plače).
- Obdobje upravičenosti nastanka stroškov: od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2021.
- Brez stroškov odobritve in vodenja garancije.
- Posamezno podjetje lahko pridobi do 2 garanciji SPS-a (za največ 2 projekta, vendar za različni kreditno-garancijski liniji).

Vir: <https://www.podjetniskisklad.si> in <https://www.sid.si>

**Pripravila Brigita Drevenšek
SPOT Svetovanje Podravje
ZRS Bistra Ptuj**

Planinsko društvo Majšperk praznuje svojo 70-letnico

Petdeseta leta prejšnjega stoletja so bila leta ustanavljanja številnih društev. To so bila leta, ko se je tudi v vrstah majšperških zanesenjakov, željnih spoznavanja planinskega sveta, porodila in tudi udeležila želja po ustanovitvi lastnega planinskega društva.

Da je ta ideja dočakala svojo uresničitev, je gotovo zelo veliko pripomogel mlad tekstilni tehnik Hubert Fišer, izkušen planinec, ki ga je v Majšperk pripeljala razvijajoča se tekstilna industrija. Ustanovni občni zbor društva je bil 4. marca 1950, prvi predsednik pa je postal prav Hubert Fišer. Druge odgovorne funkcije so prevzeli Alojz Vuk – podpredsednik, Marija Haložan (Obreht), Terezija Kovačič (Fakin) – gospodar, Stanislava Olstrak (Planinc) – blagajnik in Jože Kolar kot propagandist. Ustanovnemu predsedniku, ki je društvo vodil 2 leti, so sledili Franjo Kelner v letih 1953–57, Ivo Petrovič v letih 1958–61, Maks Sagadin v letih

1962–71, Stanko Vedlin v letih 1972–82, Branko Planinc v letih 1983–88, Jelka Kolar v letih 1989–94 in Miran Smolej, ki vodi društvo od leta 1995 dalje. Ob predsednikih so v upravnih odborih kot tajniki sodelovali Marija Haložan, Majda Skamlič, Rezika Vuk, Dušan Pristovnik, Albin Lešnik, Maja Kitak, Jelka Kolar in Marjan Planinc, kot blagajniki in računovodje pa Stanislava Olstrak, Ida Kaluža, Majda Skamlič, Zinka Pristovnik, Danica Leskovar, Janko Lorber, Marjetka Eberl in Tatjana Smolej.

Društvo je imelo ob ustanovitvi 70 članov, njihovo število se je v prvih petdesetih letih gibalo med 70 in 80. V prvem desetletju novega tisočletja je imelo društvo skoraj sto članov, v zadnjih dveh letih pa je članov več kot 160. Za rast števila članov v društvu je vzrokov gotovo več. Najpomembnejši je skrb za strokovne kadre in priprava kakovostnih programov. Veliko pozornosti namenjamo skrbi za varnost pohodnikov in pripravi pohodov, ki so po zahtevnosti prilagojeni vsem kategorijam članstva. Za varnost na pohodih se v zadnjih letih trudi 6 vodnikov, za varno urejene planinske poti 9 markacistov, za pravičen odnos do gorske narave pa skrbita 2 gorska stražarja.

Upravni odbor v letu 2020 (z leve): Marjan Planinc, Franc Kešpert, Franc Vinkler, Tatjana Smolej, Miran Smolej, Darinka Potočnik, Janez Karneža, Marjan Kokot, Janez Lampret

Zavetišče na jasi

Zavetišče Tekstilka na jasi pod Donačko goro

Poseben mejnik v zgodovini društva je pomenila izgradnja društvene koče, ki se uradno imenuje zavetišče Tekstilka na jasi pod Donačko goro. Želja po lastni koči je v društvu tlela že v šestdesetih letih. V letu 1973 se je, ob skromnih sredstvih in praktično brez materiala, pričela sama izgradnja. Kljub težkemu začetku se je med gradnjo nabralo kar nekaj donatorjev in še več prostovoljcev, ki so ves podarjeni material na svojih ramenih znosili na jaso pod Donačko goro in seveda na koncu iz vsega tega kočjo tudi zgradili. Dela so bila zaključena leta 1974 in od takrat je kočja nudila zavetje številnim planincem in prijateljem. Zavetišče nima statusa planinske postojanke,

ampak služi le društvenim potrebam. Ob tem temeljnem poslanstvu je bila kočja več kot 20 let kraj druženja ob nekdanjem prazniku dneva mladosti. Leta 2009 je društvo v celoti prenovilo ostrežje in zamenjalo kritino zavetišča. V

zadnjem desetletju je obnovilo leseni opaž in pokriti hodnik na koči, pred kočo pa postavilo nove mize in klopi. Poskrbelo je tudi za lepši izgled shrambe za orodje, ki je dobila nov omet in leseno zaščito ter klopco.

Markacisti in gorski stražarji (z leve): Zvonko Leskovar, Franc Vinkler, Janez Lampret, Darinka Potočnik, Gregor Karneža, Jože Šerbak, Drago Korez

Potočnik in Renata Šalamun, v letu 2015 pa še Jože Šerbak in Gregor Karneža. V letu 2019 so markacistične vrste okrepili še Zvonko Leskovar, Franc Vinkler in Drago Korez. Ob urejanju poti odsek zgledno skrbi še za zavetišče in njegovo okolico, kjer so vsako leto potrebne večkratne košnje in druga večja in manjša vzdrževalna dela. V zadnjih letih je društvo izšolalo tudi dva gorska stražarja. To sta Janez Karneža in Franc Vinkler, ki skrbita za pravilen odnos do gorske narave.

Vodništvo in izobraževanje

Najpomembnejše področje delovanja društva so gotovo vodniške dejavnosti, ki jih izvaja vodniški odsek. Društvo je od ustanovitve dalje izvajalo planinske pohode. Vodniške aktivnosti so se okrepile po letu 1980, ko je društvo izšolalo prve planinske vodnike (Jelko Kolar, Majo in Aleša Kitaka ter Marjana Planinca). Največji razmah na vodniškem področju je društvo doseglo v zadnjih 20 letih, ko so vodniške vrste okrepili Rajko Jurgec, Miran Smolej, Franc Kešpert, Janez Karneža, Luka Stričič, Žan Krebs in Gregor Jeger. V tem obdobju so nekateri od vodnikov pridobili še B-kategorijo vodenja, zaradi česar lahko v društvu izvajamo tudi zahtevnejše akcije. Vsi vodniki se redno udeležujejo usposabljanj in s tem skrbijo za varno in kvalitetno izvedbo akcij. Trenutno ima društvo sedem registriranih vodnikov, enega kandidata izobražuje, pet pa jih je v preteklih letih iz različnih vzrokov (preselitve, ustvarjanje družine ...) žal zapustilo društvo. Odsek v zadnjih letih uspešno vodi Marjan Planinc.

Kako močno so se povečale rekreacijsko-pohodniške aktivnosti, pove tudi statistika. Število vodenih tur se je v prvih desetletjih gibalo med dve do tri letno, v zadnjih letih pa se število vodenih akcij giblje med 35 in 40 letno.

Delo z mladimi

Zelo pomembno področje delovanja društva je delo z mladimi. Oblike organiziranosti so se v zgodovini društva spreminjale, namenjene pa so (bile) mladim na OŠ Majšperk. Deloval je mladinski odsek, planinski krožek, planinska skupina ... V zadnjih letih društvo sodeluje tudi z najmlajšimi v vrtcu. Aktivnosti so seveda primerne starostnim skupinam. Društvo je največkrat organiziralo planinske šole in taborje, kjer so mladi nadobudneži z velikim veseljem spoznavali osnove planinarjenja. Z mladimi je v društvu začel delati Jože Lah, nadaljevali pa so Jože Rakovec, Milenka Kovačec in Sandra Pišek. Danes za usklajevanje planinskih aktivnosti na šoli skrbi Hinko Strmšek, v vrtcu pa Vlasta Leskovar. Z mladimi v osnovni šoli društvo letno izvede od tri do štiri pohode. Vzgojiteljicam, ki z otroki v vrtcu izvajajo program CICI planinec, društvo pomaga pri izvedbi taborov in nekaterih pohodov.

Skrb za planinske poti in gorsko naravo

Drugo področje, ki prav tako spada med primarne dejavnosti društva, je skrb za planinske poti, ki jih v društvu izvaja odsek za pota in kočje. Trenutno ga vodi Darinka Potočnik. Društvo je vedno skrbelo za poti. V upravljanju ima planinsko pot Stoperce-Rudijev dom, ob tem pa vsa leta pomaga sosednjim planinskim društvom pri urejanju njihovih poti (HPP, Evropska pešpot E7 in planinska pot Rudijev dom-vrh Donačke gore). Odsek za kočje in pota je sprva deloval na osnovi osebnih znanj in izkušenj, v zadnjih desetletjih pa je poskrbel za strokovno okrepitev, saj sta leta 2005 uspešno opravila tečaj za markacista Ivan Lampret in Martin Žunkovič. V letu 2009 sta se markacistom priključili Darinka

Vodniki (z leve): Franc Kešpert, Marjan Planinc, Miran Smolej, Janez Karneža, Luka Stričič, Žan Krebs, Gregor Jeger